

การวิเคราะห์ปัญหา ข้อจำกัด และศักยภาพของการใช้ประโยชน์ที่ดินและทรัพยากรที่ดิน

การศึกษาบทนี้ เป็นการนำข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัดสุพรรณบุรี จากบทที่ 3 และ ข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินและการตั้งถิ่นฐาน จากบทที่ 4 มาวิเคราะห์หา ปัญหา ข้อจำกัด และ ศักยภาพของการใช้ประโยชน์ที่ดินและทรัพยากรที่ดิน โดยเฉพาะด้านเกษตรกรรมกับการตั้งถิ่นฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการเสนอแนะแนวทางการจัดการทรัพยากรที่ดิน ให้เหมาะสมและ สอดคล้องกับศักยภาพของชุมชนบนพื้นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในบทที่ 6 ต่อไป

5.1 สภาพพื้นที่โดยรวมของจังหวัดสุพรรณบุรี

1) ลักษณะทางกายภาพ

ลักษณะทางกายภาพของจังหวัดสุพรรณบุรี สามารถแบ่งได้เป็น 2 เขต คือ

- พื้นที่ราบลุ่ม มีความลาดเทระหว่าง 0-3% อยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดตลอด แนวตั้งแต่เหนือจรดใต้ เป็นพื้นที่ที่อยู่บริเวณพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำท่าจีนหรือแม่น้ำสุพรรณบุรี ครอบคลุมพื้นที่อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอเดิมบางนางบวช อำเภออู่ทอง และอำเภอสองพี่น้อง โดยส่วนใหญ่มักจะประสบปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน

- บริเวณพื้นที่ลอนลาดสลับลอนชันจนถึงเทือกเขา มีความลาดเทระหว่าง 2-8% มีสภาพ เป็นภูเขาและที่สูงทางตอนเหนือ และตะวันตก ครอบคลุมพื้นที่อำเภอด่านช้าง บางส่วนของอำเภอ หนองหญ้าไซ และอำเภอดอนเจดีย์

2) ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม

เมื่อมองภาพรวมทางเศรษฐกิจของจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ภาคบริการ เป็นภาคการผลิตหลักที่ทำรายได้ให้กับจังหวัดสุพรรณบุรี รองลงมาคือ ภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตรกรรม แต่เมื่อพิจารณาสาขาการผลิต พบว่า สาขาการผลิตที่ทำรายได้ให้กับจังหวัด และเป็นฐานเศรษฐกิจที่สำคัญ 3 อันดับแรก คือ สาขาอุตสาหกรรม สาขาสีกรรม และสาขาการค้าส่งและค้าปลีก อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าภาคบริการและภาคอุตสาหกรรมจะเป็นภาคการผลิตที่สร้างรายได้ให้กับจังหวัดสุพรรณบุรี แต่ภาคเกษตรกรรม โดยเฉพาะสาขาสีกรรม สาขาประมงและสาขาปศุสัตว์ ก็ยังคงมีความสำคัญและมีแนวโน้มที่จะสร้างรายได้ให้กับจังหวัดเพิ่มมากขึ้น

3) การบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐาน

การบริการทางสังคมของจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่จะครอบคลุมทั่วทั้งจังหวัด

- ไฟฟ้า ส่วนใหญ่มีไฟฟ้าใช้เกือบทุกหมู่บ้าน
- ประปา มีการผลิตน้ำประปาได้เพียงพอทั่วทั้งจังหวัด
- การสาธารณสุข มีโรงพยาบาลระดับชุมชนทุกอำเภอ
- การศึกษา มีการศึกษาครบทุกระดับ แต่สถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนส่วนใหญ่ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาจะกระจุกตัวอยู่ในเขตอำเภอเมืองสุพรรณบุรี

- การคมนาคมขนส่ง เส้นทางคมนาคมขนส่งติดต่อทั้งภายในและระหว่างจังหวัด แบ่งเป็น 3 เส้นทาง คือ ทางรถยนต์ รถไฟ และเรือ แต่ประชาชนส่วนใหญ่นิยมการเดินทางและการขนส่งทางรถยนต์มากที่สุด โดยในปัจจุบันทางรถยนต์ภายในจังหวัดสามารถติดต่อกันได้ทุกอำเภอ สภาพถนนส่วนใหญ่เป็นทางลาดยาง อยู่ในสภาพค่อนข้างดี และถนนบางเส้นในจังหวัดสุพรรณบุรีจัดได้ว่าเป็นถนนที่สวยงามและได้มาตรฐานที่สุดในประเทศไทยอีกด้วย นอกจากนี้พบว่าโครงข่ายเส้นทางคมนาคมจะหนาแน่นมาก ทางด้านทิศตะวันออกและทิศใต้ของจังหวัด เนื่องจากเป็นพื้นที่ราบ มีประชาชนอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น และเป็นศูนย์กลางในด้านต่างๆ

อย่างไรก็ตาม สภาพถนนในเขตพื้นที่ชนบทบางเส้นทางยังไม่ได้มาตรฐาน โดยเฉพาะเส้นทางเข้าหมู่บ้านในพื้นที่สูงด้านทิศเหนือ และทิศตะวันตกของจังหวัดยังมีสภาพเป็นถนนลูกรัง เนื่องจากการตั้งบ้านเรือนของประชาชนมีลักษณะกระจัดกระจายตามพื้นที่ถือครอง และพื้นที่ทำกินของตนเอง การพัฒนา ปรับปรุง และซ่อมแซมเส้นทางถนนจึงไม่สามารถทำได้โดยสะดวก แต่เมื่อพิจารณาในทางกลับกัน พบว่าหากมีการพัฒนาเส้นทางถนนเข้าถึงพื้นที่สูงทางด้านทิศเหนือ และทิศตะวันตก อาจทำให้เกิดปัจจัยดึงดูดให้การตั้งถิ่นฐานบนพื้นที่ดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น ซึ่งการพัฒนาเส้นทางคมนาคมเปรียบเสมือนดาบสองคม สามารถเป็นทั้งปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการพัฒนา และเป็นปัจจัยที่มนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือในการเข้าถึงพื้นที่เพื่อใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และพื้นที่นั้นๆ

4) ทรัพยากรธรรมชาติ

- ทรัพยากรดิน

เมื่อพิจารณาสภาพทรัพยากรดินโดยรวมของจังหวัดสุพรรณบุรีแล้ว พบว่า ดินมีความเหมาะสมสำหรับการเพาะปลูกในระดับสูง โดยพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัด ร้อยละ 80 ประกอบด้วยกลุ่มดินนา ซึ่งเป็นดินที่อยู่บริเวณที่ราบลุ่มฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาทั้งสองด้าน รวมทั้งตอนกลางของจังหวัด และกลุ่มดินไร่ ซึ่งเป็นดินที่อยู่ระหว่างที่ราบเชิงเขาบริเวณที่ราบลุ่ม โดยกลุ่มดินทั้ง 2 ประเภทนี้เหมาะสำหรับการปลูกข้าว พืชไร่ และพืชผัก สำหรับพื้นที่ที่เหลือ

ประกอบด้วยกลุ่มดินต้น เป็นดินที่อยู่บริเวณเนินเขาซึ่งเป็นที่สูง ทางตะวันตกเฉียงเหนือของ จังหวัด กลุ่มดินภูเขา เป็นกลุ่มดินที่อยู่บริเวณเนินเขาสูงทางด้านตะวันตกของจังหวัด และกลุ่มดิน ที่มีสภาพเป็นกรด ส่วนใหญ่อยู่ในบริเวณที่มีน้ำท่วมถึง โดยกลุ่มดินเหล่านี้ เป็นกลุ่มดินที่ไม่มีความ เหมาะสมที่จะทำประโยชน์ทางการเกษตร และมีศักยภาพทางการเพาะปลูกต่ำ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ เพียงร้อยละ 20 ของจังหวัด

- ทรัพยากรน้ำ

จังหวัดสุพรรณบุรีมีแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หนอง บึง อยู่ ทั่วไป แต่แม่น้ำสายใหญ่ที่สำคัญและมีบทบาทต่อเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของประชาชนใน จังหวัดมากที่สุด คือ แม่น้ำท่าจีน หรือแม่น้ำสุพรรณบุรี ซึ่งไหลผ่านอำเภอเดิมบางนางบวช อำเภอสามชูก อำเภอสรีประจันต์ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอบางปลาม้า และอำเภอสองพี่น้อง ตามลำดับ ประชาชนได้ใช้ประโยชน์จากแม่น้ำท่าจีนทั้งเพื่อการอุปโภคบริโภค เพื่อการเกษตรและ การคมนาคมขนส่งมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ จังหวัดสุพรรณบุรี ยังประกอบไปด้วย พื้นที่ลุ่มน้ำทั้งหมด 5 ลุ่มน้ำ คือ แม่น้ำเจ้าพระยา(สายหลัก) แม่น้ำท่าจีน (สายหลัก) ห้วยกระเสียว ที่ราบแม่น้ำท่าจีน และห้วยขาแข้ง โดยแม่น้ำท่าจีน (สายหลัก) เป็นลุ่มน้ำที่มีพื้นที่มากที่สุด

สำหรับระบบชลประทานในจังหวัดสุพรรณบุรีนั้น สามารถเอื้ออำนวยให้พื้นที่ เกษตรส่วนใหญ่ได้รับปริมาณน้ำที่เพียงพอตามระยะเวลาที่ต้องการ โดยมีโครงการพัฒนาแหล่ง น้ำหลายขนาด เช่น โครงการชลประทานขนาดใหญ่ โครงการชลประทานขนาดกลาง และ โครงการชลประทานขนาดเล็ก เป็นต้น นอกจากนี้เรื่องปริมาณน้ำแล้ว พบว่าจังหวัดสุพรรณบุรีเริ่มมี ปัญหาเรื่องคุณภาพของน้ำด้วย เนื่องจากมีคุณภาพน้ำต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานของกรมควบคุม มลพิษ (ตารางที่ 3.25) นอกจากนี้ในฤดูแล้งน้ำจะมีความเป็นด่างต่ำอาจจะมีปัญหาต่อการเลี้ยง สัตว์น้ำบางชนิด เช่น กุ้งกุลาดำ ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นกับคุณภาพน้ำส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากการ ปล่อยน้ำเสียของโรงงาน และน้ำเสียจากบ้านเรือนที่ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำท่าจีนทั้งสองด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชนในเขตเทศบาล การเลี้ยงปลาน้ำจืด เช่น ปลาดุก ปลาช่อน และกุ้ง ก้ามกรามแบบหนาแน่น ซึ่งน้ำเสียจากบ่อเลี้ยงดังกล่าวอาจไหลลงสู่มแม่น้ำลำคลองด้วย อย่างไรก็ตาม คาดว่าปัญหาคุณภาพน้ำจะเป็นปัญหาสำคัญต่อพื้นที่ในอนาคตหากไม่มีมาตรการแก้ไขที่ เหมาะสม

- ทรัพยากรป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้ส่วนใหญ่ของจังหวัดสุพรรณบุรี กระจายอยู่ทางตอนเหนือและทาง ตะวันตกของจังหวัดในเขตอำเภอด่านช้าง อำเภอหนองหญ้าไซ อำเภออู่ทอง และอำเภอสองพี่น้อง

โดยสภาพป่าส่วนใหญ่เป็นป่าเบญจพรรณ ประกอบด้วยไม้มีค่าทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ไม้เต็งรัง มะค่าโมง มะค่าแต้ ชิงชัน ซากตะเคียนหอม ยมหอม เป็นต้น พื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดสุพรรณบุรี มีแนวโน้มลดลงทุกปี เนื่องจากผลของการให้สัมปทานป่าไม้ และการบุกรุกป่าเพื่อใช้เป็นที่ทำกินของราษฎร รวมทั้งพื้นที่ป่าสงวนซึ่งกลายเป็นป่าเสื่อมโทรมบางส่วนกรมป่าไม้ได้มอบให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจัดสรรเป็นที่ทำกินให้แก่ราษฎร รวมทั้งอนุญาตให้เอกชนและหน่วยงานของรัฐเข้าทำประโยชน์ โดยปัจจุบันพบว่าเขตป่าที่ยังคงสภาพเป็นป่ามากที่สุด คือ ป่าสงวนแห่งชาติป่าองค์พระ-ป่าเขาระกา-ป่าเขาห้วยพลี ในเขตอำเภอด่านช้าง

- ทรัพยากรแร่

จากการสำรวจของกรมทรัพยากรธรณี พบว่าในบริเวณตำบลองค์พระ ตำบลวังคัน ตำบลพุดเตย ในเขตอำเภอด่านช้าง และตำบลดอนคา ตำบลบ้านช้าง ในเขตอำเภออู่ทอง มีแร่ธรรมชาติอยู่หลายชนิด เช่น ดิบุก วุลแฟรม ซีไลต์ แมงกานีส เฟลด์สปาร์ สังกะสี ตะกั่ว เงิน ยิปซัม ดินขาว เป็นต้น แต่ส่วนใหญ่ยังมีปริมาณไม่มากนัก โดยแร่ที่มีค่าพอจะผลิตเป็นอุตสาหกรรมได้มีเพียงบางชนิดเท่านั้น ได้แก่ ดิบุกและวุลแฟรม ซึ่งพบที่บริเวณเขตเขาตุงกุงทางตอนเหนือของอำเภอด่านช้าง อย่างไรก็ตาม จากลักษณะทางธรณีวิทยาของจังหวัดสุพรรณบุรี หากมีการสำรวจเพิ่มเติม โอกาสที่จะพบแหล่งแร่ที่มีค่ายังมีความเป็นไปได้สูง โดยเฉพาะบริเวณพื้นที่ที่เป็นภูเขาทางด้านทิศตะวันตก และตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัด หากมีการค้นพบแหล่งแร่ใหม่ๆ เกิดขึ้น จังหวัดสุพรรณบุรีน่าจะมีศักยภาพในด้านกิจการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพิ่มมากขึ้น

- ทรัพยากรท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรีแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติและสถานที่พักผ่อน เช่น อุทยานมัจฉาวัดพระนอน สวนนกท่าเสด็จ และบึงฉวาก เป็นต้น แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ เช่น พระบรมราชานุสรณ์ดอนเจดีย์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอู่ทอง และกำแพงและคูเมืองสุพรรณบุรี เป็นต้น แหล่งท่องเที่ยวประเภทพุทธศาสนาและศิลปวัฒนธรรม เช่น ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองสุพรรณบุรี วัดป่าเลไลยก์ และวัดไผ่โรงวัว เป็นต้น จากการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเป็นประเภทเข้าไปเยือนกลับ มักจะไม่พักค้างคืน

5) นโยบายและโครงการที่เกี่ยวข้อง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) เน้นให้ความสำคัญกับแนวทางการพัฒนาที่มีความชัดเจนเพียงพอที่จะสามารถนำไปจัดทำแผนปฏิบัติต่อไปได้ และสามารถใช้เป็นแนวทางการจัดสรรทรัพยากรของประเทศที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เหมาะสม และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ส่วนแผนพัฒนาในระดับจังหวัด ช่วงปี พ.ศ. 2545 - 2549 เน้นการพัฒนาเพื่อความเจริญรุ่งเรือง และความกินดีอยู่ดีของประชาชนในจังหวัด โดยส่งเสริม พัฒนา และฟื้นฟูอาชีพเกษตรกรรมรวมทั้งกลุ่มองค์กรสถาบันการเกษตรให้มีความยั่งยืนและต่อเนื่อง สามารถผลิตพืชผลและพึ่งตนเองได้ นอกจากนี้ ยังเน้นการพัฒนาให้สอดคล้องกับศักยภาพ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ โดยส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้คงความอุดมสมบูรณ์ รวมทั้งควบคุมรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตได้อย่างยั่งยืน ตลอดจนการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผนเมืองทุกระดับ และการพัฒนาการบริการโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ รวมทั้งสนับสนุนให้จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และทางธรรมชาติของภาคตะวันตก ควบคู่ไปกับการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางสินค้าของฝากประเภทผลไม้ และขนมท้องถิ่น เพื่อสร้างงานให้กับประชาชน

6) ลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินและทรัพยากรที่ดิน

การใช้ประโยชน์ที่ดินและทรัพยากรที่ดินในจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนใหญ่จะมีรูปแบบเพื่อการเกษตรกรรม เนื่องจากประชาชนร้อยละกว่า 70 ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก มีพื้นที่ทำการเกษตรในรูปแบบต่างๆ เช่น พื้นที่ปลูกข้าว พืชไร่ ไม้ผล ไม้ยืนต้น ไม้ดอกไม้ประดับ และพืชผัก เป็นต้น โดยพื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่ของจังหวัดสุพรรณบุรี คือ นาข้าว เกษตรกรสามารถทำนาได้ปีละ 2 ครั้ง คือ นาปี และนาปรัง เนื่องจากความอุดมสมบูรณ์และการชลประทานที่ครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตรเกือบทั้งหมด นอกจากนี้ ยังมีพื้นที่ปลูกพืชชนิดอื่นๆ ด้วย ได้แก่ อ้อยโรงงาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง ถั่วฝักยาว พริกชี้ฟ้าใหญ่ มะม่วง กล้วยน้ำบัว มะพร้าว และไม้ดอกไม้ประดับ เป็นต้น โดยพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการเกษตรดังกล่าว คือ พื้นที่ราบลุ่มอุดมสมบูรณ์ทางทิศตะวันออกตลอดแนวตั้งแต่เหนือจรดใต้ของจังหวัด ซึ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำท่าจีน และเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ที่ครอบคลุมเกือบทุกอำเภอของจังหวัด สำหรับอำเภอที่มีสัดส่วนพื้นที่ทำการเกษตรต่อพื้นที่อำเภอน้อยที่สุด คือ อำเภอด่านช้าง เนื่องจากภูมิประเทศส่วนใหญ่มีสภาพเป็นภูเขาและที่สูง ไม่เหมาะสมสำหรับการเพาะปลูก ในปัจจุบันนี้เกษตรกรส่วนใหญ่เริ่มใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยในการผลิตมากกว่าที่จะพึ่งพิงธรรมชาติเพียงอย่างเดียว โดย

เกษตรจังหวัดได้ส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตรแบบผสมผสาน หรือการบริหารจัดการที่ดินตามแบบทฤษฎีใหม่ควบคู่กันไปเพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิตแต่ไม่ทำลายสภาพแวดล้อม นอกจากนี้ มีการเลี้ยงเปิด ไก่ และสุกรกระจายอยู่ทั่วไปในพื้นที่บางส่วนของอำเภอสองพี่น้อง อำเภอบางปลาม้า และอำเภอเมืองสุพรรณบุรี ส่วนพื้นที่เขตชลประทานบริเวณตอนกลางและตอนล่างของจังหวัด มีการเลี้ยงกุ้งก้ามกรามและปลาน้ำจืด ได้แก่ ปลาตูก ปลาช่อน และปลาสวาย เป็นต้น โดยในปัจจุบัน มีเกษตรกรเป็นจำนวนมากเปลี่ยนพื้นที่ทำการเกษตรมาเป็นบ่อเพาะเลี้ยงเลี้ยงกุ้งก้ามกราม เมื่อพิจารณาลักษณะการถือครองที่ดิน พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเจ้าของที่ดินที่ใช้ทำการเกษตรเอง โดยมีเนื้อที่ถือครองทางการเกษตรเฉลี่ย 20 ไร่ต่อครัวเรือน ทั้งนี้จากการเพิ่มขึ้นของประชากรโดยธรรมชาติและการอพยพย้ายถิ่น ทำให้เกิดความต้องการพื้นที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ประชาชนบุกรุกเข้าไปจับจองพื้นที่เพื่อการตั้งถิ่นฐาน และประกอบอาชีพเกษตรกรรมในพื้นที่สูงทางทิศตะวันตก โดยเฉพาะในเขตอำเภอด่านช้าง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ที่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

7) ลักษณะชุมชนและการตั้งถิ่นฐาน

จังหวัดสุพรรณบุรี สามารถแบ่งการตั้งถิ่นฐานได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. Zone1 เป็นการตั้งถิ่นฐานของประชากรในพื้นที่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำท่าจีน ซึ่งมีลักษณะราบลุ่ม มีน้ำท่วมขังในฤดูน้ำหลาก และเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดสุพรรณบุรี ครอบคลุมพื้นที่ของอำเภอเดิมบางนางบวช อำเภอสามชูก อำเภอสองพี่น้อง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอบางปลาม้า อำเภอศรีประจันต์ พื้นที่ส่วนใหญ่ของอำเภอหนองหญ้าไซ และพื้นที่ส่วนใหญ่ของอำเภอดอนเจดีย์ มีชุมชนเมืองที่สำคัญคือ ชุมชนเมืองสุพรรณบุรี ชุมชนเมืองสองพี่น้อง

2. Zone2 เป็นการตั้งถิ่นฐานของประชากรในพื้นที่ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำท่าจีน ซึ่งจะมีลักษณะราบลุ่มจนถึงพื้นที่ดอน แห้งแล้ง และพื้นที่ภูเขา ครอบคลุมพื้นที่อำเภอด่านช้าง อำเภออุททอง บางส่วนของอำเภอหนองหญ้าไซ และบางส่วนของอำเภอดอนเจดีย์ มีชุมชนเมืองที่สำคัญคือ ชุมชนเมืองด่านช้าง

5.2 สภาพปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดิน

5.2.1 ปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดินด้านเกษตรกรรม

5.2.1.1 ปัญหาทางด้านกายภาพ

1) ความอุดมสมบูรณ์ของดินโดยธรรมชาติต่ำ เนื่องจากวัตถุดิบกำเนิดดินมีแร่ธาตุอาหารพืชเป็นองค์ประกอบต่ำ ประกอบกับประเทศไทยอยู่ในเขตที่มีฝนตกชุก แร่ธาตุต่างๆ เปลี่ยนสภาพและถูกชะล้างไปกับน้ำได้อย่างรวดเร็วนอกจากนี้แล้ว พื้นที่เกษตรกรรมส่วนใหญ่ในจังหวัดสุพรรณบุรีถูกใช้มาเป็นเวลานานแล้ว แร่ธาตุอาหารพืชจึงถูกใช้ไปเป็นส่วนมาก

2) ดินมีปัญหาพิเศษ

-ดินที่มีเนื้อดินเป็นทราย หรือค่อนข้างเป็นทราย ซึ่งดินเหล่านี้มักเป็นดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ เสี่ยงต่อการชะล้างพังทลาย และเสี่ยงต่อความแห้งแล้ง เมื่อฝนทิ้งช่วงนานกว่าปกติในฤดูเพาะปลูก ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการจัดการที่ดี ถ้าจะใช้ประโยชน์ที่ดินเหล่านี้เพื่อการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ปุ๋ยบำรุงดินในอัตราที่เหมาะสมและถูกวิธี การอนุรักษ์ดินและพื้นที่ที่เหมาะสม การเลือกชนิดของพืช และการกำหนดระยะเวลาปลูกพืชที่เหมาะสม เป็นต้น พบมากบริเวณตำบลเขาพระ ตำบลหัวนา และตำบลกระทุ่มในเขตอำเภอเดิมบางนางบวช ตำบลหนองมะค่าโมง ตำบลด่านช้าง ตำบลวังคัน และตำบลนิคมกระเสี้ยวในเขตอำเภอด่านช้าง

-ดินตื้น เป็นดินที่มีชั้นดาน มีลูกรัง หรือมีเศษหิน ปะปนอยู่เกือบตลอดชั้นดิน ปัญหาของดินพวกนี้คือทำให้ยากต่อการเกษตรกรรม ยากต่อการขนไของรากพืช และเป็น การลดปริมาณของดินที่เป็นแหล่งให้ธาตุอาหารและน้ำแก่พืชที่จะปลูก ดินประเภทนี้ นอกจากจะมีคุณสมบัติทางกายภาพไม่ค่อยเหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของพืชแล้ว ยังมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำอีกด้วย ดังนั้น ถ้าไม่จำเป็นไม่ควรนำมาใช้ปลูกพืชเศรษฐกิจ ควรปล่อยสภาพไว้ให้เป็นป่า หรือตัดแปลงเป็นทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์จะเหมาะสมกว่า พบมากบริเวณตำบลจรเข้สามพัน ตำบลอุ้มถอง ตำบลพลับพลาไชยในเขตอำเภอกู่ทอง ตำบลหนองมะค่าโมง ตำบลด่านช้าง ตำบลห้วยขมิ้น ตำบลองค์พระ ตำบลวังคัน ตำบลวังยาว และตำบลนิคมกระเสี้ยวในเขตอำเภอด่านช้าง ตำบลหนองบ่อในเขตอำเภอสองพี่น้อง

-ดินเค็ม ดินนี้จะพบบริเวณใกล้ๆ อำเภอกู่ทอง โดยดินเค็มจะมีผลต่อการเจริญเติบโตของพืชที่ปลูก

-ดินเหนียวจัด พบทั้งในพื้นที่ลุ่มและพื้นที่ดอน พบมากบริเวณตำบลสวนแตง ตำบลดอนมะสังข์ ตำบลโคกโคเฒ่า ตำบลทับตีเหล็ก ตำบลบ้านโพธิ์ ตำบลรั้วใหญ่ ตำบล

ดอนโพธิ์ทอง ตำบลดอนตาล ตำบลสนามชัย และตำบลดอนก่ายานในเขตอำเภอเมืองสุพรรณบุรี ตำบลโคกคราม ตำบลบางปลาหมอ ตำบลมะขามล้ม ตำบลวัดโบสถ์ ตำบลจองครักษ์ ตำบลบางใหญ่ ตำบลกฤษณา ตำบลจรเข้ใหญ่ ตำบลมะค่า ตำบลวังน้ำเย็น และตำบลวัดดาวในเขตอำเภอบางปลาหมอ ตำบลบางตาเถร ตำบลบางตะเคียน ตำบลหัวโพธิ์ ตำบลบ้านช้าง และตำบลศรีสำราญในเขตอำเภอสองพี่น้อง ตำบลอุ้มทอง ตำบลหนองไฉ่ ตำบลดอนคา ตำบลพลับพลาไชย ตำบลบ้านไฉ่ ตำบลจรเข้สามพัน และตำบลกระจันในเขตอำเภออุ้มทอง ตำบลกระทุ่มในเขตอำเภอเดิมบางนางบวช ตำบลหนองมะค่าโมง ตำบลด่านช้าง และตำบลวังคันในเขตอำเภอด่านช้าง ตำบลแจรงาม และตำบลหนองโพธิ์ ในเขตอำเภอหนองหญ้าไซ

-ดินเปรี้ยวจัด พบในตำบลสวนแตง ตำบลดอนมะสังข์ ตำบลไผ่ขวาง ตำบลโคกโคเต่า ตำบลท่าระหัด ตำบลบางกุ้ง ตำบลศาลาขาว ตำบลดอนโพธิ์ทอง ตำบลดอนตาล ตำบลสนามชัย ตำบลดอนก่ายาน และเขตเทศบาลตำบลท่าพี่เลี้ยง ในเขตอำเภอเมืองสุพรรณบุรี ตำบลโคกคราม ตำบลบางปลาหมอ ตำบลบ้านแหลม ตำบลมะขามล้ม ตำบลวัดโบสถ์ตำบลสาละ ตำบลไผ่ทองดิน ตำบลจองครักษ์ ตำบลบางใหญ่ ตำบลกฤษณา ตำบลจรเข้ใหญ่ ตำบลตะค่า ตำบลวังน้ำเย็น และตำบลวัดดาว ในเขตอำเภอบางปลาหมอ ตำบลบางตาเถร ตำบลบางตะเคียน ตำบลบ้านกุ่ม ตำบลหัวโพธิ์ ตำบลบ้านพลับ ตำบลเนินมะปรางค์ ตำบลบ้านช้าง ตำบลต้นตาล ตำบลศรีสำราญ ตำบลทุ่งคอก ตำบลดอนมะนาว และเขตเทศบาลตำบลสองพี่น้อง ในเขตอำเภอสองพี่น้อง ตำบลอุ้มทอง ตำบลสระยายโสม ตำบลบ้านดอน ตำบลดอนมะเกลือ ตำบลยูงทะลาย ตำบลหนองไฉ่ ตำบลสระพังลาน ตำบลเจดีย์ และตำบลบางกระจัน ในเขตอำเภออุ้มทอง

-ดินที่มีชั้นปูนมาร์ลหรือก้อนปูนมาก พบบริเวณตำบลอุ้มทอง ตำบลหนองไฉ่ตำบลพลับพลาไชย ตำบลบ้านไฉ่ ในเขตอำเภออุ้มทอง ตำบลหนองมะค่าโมง ตำบลด่านช้าง และตำบลวังคัน ในเขตอำเภอด่านช้าง

-ดินที่มีความลาดชันสูงมาก พบบริเวณตำบลเขาพระ ตำบลนางบวช และตำบลหัวเขา ในเขตอำเภอเดิมบางนางบวช ตำบลหนองบ่อ ตำบลบ่อสุพรรณ ในเขตอำเภอสองพี่น้อง ตำบลอุ้มทอง ตำบลหนองไฉ่ ตำบลดอนคา ตำบลพลับพลาไชย ตำบลบ้านไฉ่ และตำบลจรเข้สามพัน ในเขตอำเภออุ้มทอง ตำบลหนองมะค่าโมง ตำบลด่านช้าง ตำบลห้วยขมิ้น ตำบลองค์พระ ตำบลวังคัน ตำบลนิคมกระเสียว และตำบลวังยาว ในเขตอำเภอด่านช้าง

3)ปัญหาการชะล้างพังทลายของดิน เป็นปัญหาที่พบเห็นโดยทั่วไปในปัจจุบัน และนับว่าเป็นปัญหาสำคัญและทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะในบริเวณที่มีความลาดชันสูง และถูกบุกรุกหักร้างถางพงเข้าไปทำการเกษตร โดยไม่มีระบบอนุรักษ์ที่เหมาะสม จึงเกิดการชะล้างผิวน้ำดิน และแร่ธาตุอาหารพืชไป

4) ปัญหาเกี่ยวกับสภาพผิวดิน หมายถึง บริเวณที่มีหินโผล่กระจายหรือมีก้อนกรวด หรือก้อนหินปกคลุมอยู่บนผิวดิน ทำให้เป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการเกษตรกรรม หรือการใช้เครื่องมือจักรกลต่างๆ เพื่อการเกษตร ดังนั้น ในบริเวณนี้ควรคงสภาพให้เป็นป่าธรรมชาติไม่ควรนำมาใช้ในกิจการด้านการเกษตรกรรม

5) ปัญหาน้ำท่วม บริเวณที่ลุ่มต่ำที่ไม่สามารถควบคุมน้ำได้ ทำให้มีน้ำท่วมขังระดับสูงมากในฤดูฝนประมาณ 3 เดือนในทุกปี โดยปัญหาน้ำท่วมจะพบบริเวณแอ่งกระทะของอำเภอสองพี่น้อง เนื่องจากเป็นพื้นที่รองรับน้ำของจังหวัด 3 ทางคือ แม่น้ำท่าจีน ซึ่งมาจากจังหวัดชัยนาท ลำน้ำกระเสียวที่มาจากด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือ และลำน้ำจรเข้สามพันซึ่งมาจากจังหวัดกาญจนบุรี ดังนั้นบริเวณนี้ในฤดูฝนจึงทำนาไม่ได้เลยแต่จะทำนาได้ครั้งเดียวในฤดูนาปรัง

6) ปัญหาคุณภาพน้ำต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน จากการตรวจสอบคุณภาพน้ำอย่างต่อเนื่องของกรมควบคุมมลพิษพบว่า คุณภาพน้ำต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพแหล่งน้ำประเภทที่ 3 กล่าวคือ มีค่าออกซิเจนละลายน้ำต่ำกว่าค่ามาตรฐาน 4 มิลลิกรัมต่อลิตรมาโดยตลอด เช่นเดียวกับปริมาณแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมดซึ่งเกินมาตรฐานเป็นส่วนใหญ่ ส่วนปริมาณความสกปรกในรูปบีโอดีอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้เฉพาะในช่วง พ.ศ. 2539-2541 (ตารางที่ 3.25) ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นกับคุณภาพน้ำส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากการปล่อยน้ำเสียของโรงงานอุตสาหกรรม และน้ำเสียจากบ้านเรือนที่ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำท่าจีนทั้งสองด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชนในเขตเทศบาล การเลี้ยงปลาในจืด เช่น ปลาดุก ปลาช่อน และกึ่งก้ามกรามแบบหนาแน่น ซึ่งน้ำเสียจากบ่อเลี้ยงดังกล่าวอาจไหลลงสู่แม่น้ำลำคลองด้วย และจากการเกิดน้ำฝนท่วมขังพื้นที่นาข้าวในฤดูเก็บเกี่ยวเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะบริเวณทั้งสองพี่น้องซึ่งครอบคลุมเขตอำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอบางปลาม้า อำเภออู่ทอง และอำเภอสองพี่น้อง เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวเป็นที่ลุ่มแอ่งกระทะส่งผลให้น้ำขังและเกิดน้ำเสีย คิดเป็นความเข้มข้นของความสกปรกในรูปบีโอดีประมาณ 10-50 มิลลิกรัมต่อลิตร จนเป็นต้นเหตุให้เกิดแม่น้ำท่าจีนเกิดการเน่าเสียครั้งใหญ่ใน พ.ศ. 2543 และ 2544

7) ปัญหาลักษณะภูมิประเทศบางส่วนไม่เหมาะสมต่อการพัฒนา ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัดสุพรรณบุรี พื้นที่เป็นภูเขาและที่สูง เป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จึงเป็นอุปสรรคต่อการขยายพื้นที่ชุมชน พื้นที่การเกษตร ตลอดจนขยายเขตชลประทาน

5.2.1.2 ปัญหาทางด้านการจัดการทรัพยากรดิน

1) การใช้ที่ดินไม่เหมาะสมกับสมรรถนะของที่ดิน ซึ่งจัดว่าเป็นการใช้ที่ดินไม่เหมาะสม เช่น การทำนาในที่ดอน หรือการปลูกพืชไรในที่ลุ่ม เป็นต้น

2) การใช้ที่ดินโดยปราศจากการบำรุงรักษา พื้นที่เกษตรกรรมได้ถูกใช้มาเป็นเวลานานแล้ว ทำให้ธาตุอาหารพืชซึ่งแต่เดิมมีอยู่น้อยอยู่แล้วถูกพืชดูดใช้ไปในการเจริญเติบโตเป็นส่วนใหญ่ อีกส่วนถูกชะล้างลงสู่ส่วนลึกของดิน หรือสูญหายไปโดยการชะล้างพังทลาย นอกจากนี้แล้ว พื้นที่การเกษตรที่ใช้เครื่องมือหนักทำการเกษตรกรรม เช่น ไนโรอ้อย จะทำให้โครงสร้างของดินเสียไป โดยดินจะจับตัวแน่น จึงควรมีการปรับปรุงคุณสมบัติของดินทั้งทางกายภาพและทางเคมี เพื่อให้ดินคงความสามารถในการใช้ประโยชน์ต่อไป เช่น การให้ปุ๋ยพืชสด ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก หรือปุ๋ยเคมี ตลอดจนใช้วิธีการทำการเกษตรกรรมที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่

5.2.2.3 ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

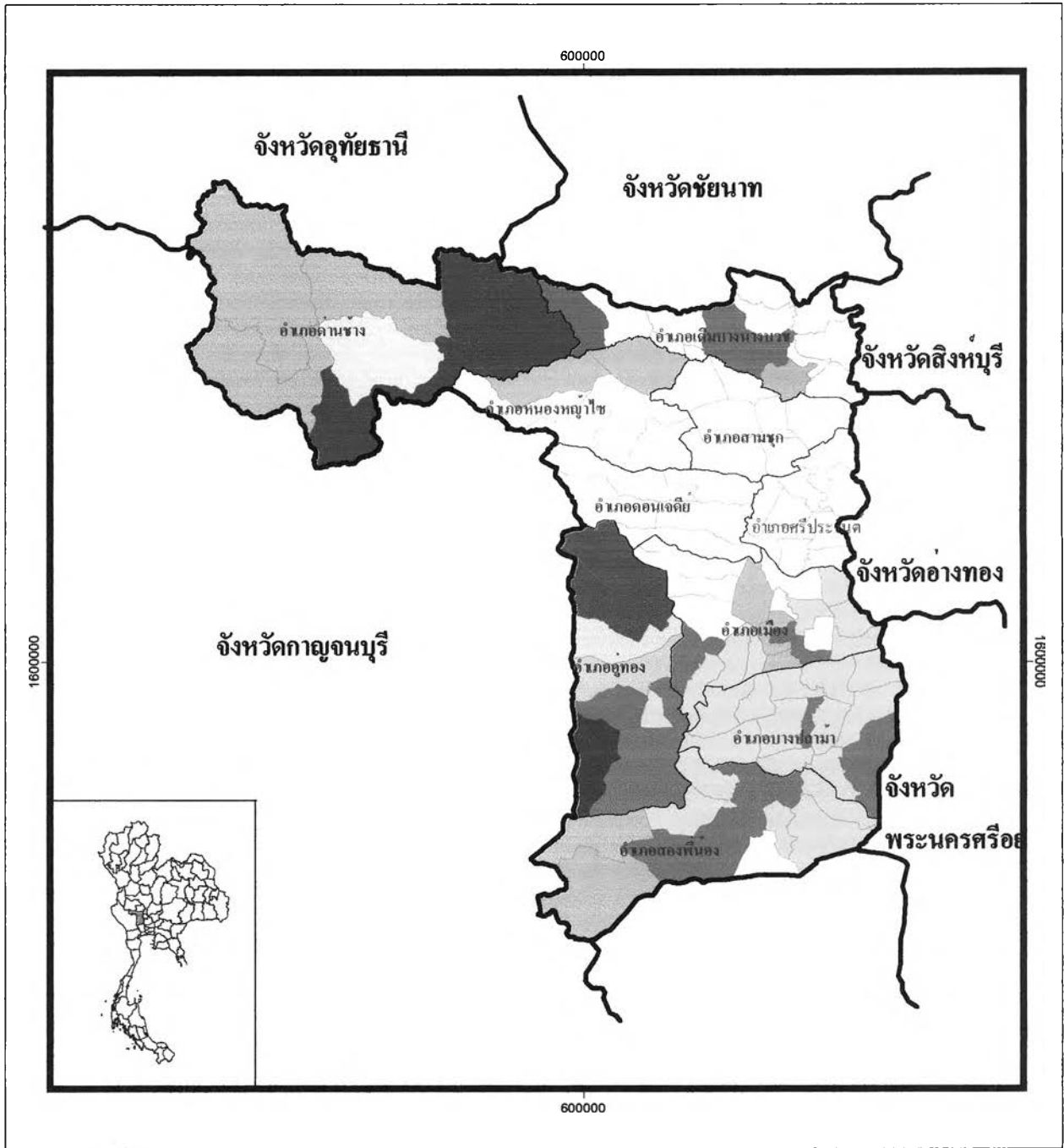
1) ความกดดันจากการเพิ่มของประชากร ทำให้เกิดการบุกรุกทำลายป่าขยายพื้นที่เพาะปลูก แม้ว่าพื้นที่นั้นๆ จะไม่เหมาะสมสำหรับการเกษตรก็ตาม เช่น บริเวณรอบๆ อำเภอด่านช้าง บริเวณรอบๆ อ่างเก็บน้ำกระเสียว และบริเวณเนินเขา เป็นต้น

2) เนื่องจากราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ส่งผลให้เกษตรกรบางส่วนเปลี่ยนแปลงพื้นที่เพื่อการเกษตรกรรม เช่น พื้นที่นาข้าว พื้นที่ปลูกพืชไร่และไม้ผล เป็นต้น ไปเป็นพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เช่น ปลูกน้ำจืดชนิดต่างๆ และกุ้งก้ามกราม ซึ่งมีราคาและกำไรสุทธิค่อนข้างสูงกว่าการทำเกษตรกรรม การเพิ่มขึ้นของการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำดังกล่าวนอกจากจะทำให้สูญเสียพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ซึ่งเหมาะสำหรับการทำการเกษตรกรรมไปแล้ว ยังได้รับผลกระทบจากน้ำเสียที่ปล่อยจากบ่อเลี้ยงกุ้งลงสู่ไร่นาและแม่น้ำลำคลองอีกด้วย พบพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นจำนวนมาก ในเขตอำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอบางปลาม้า และอำเภอสองพี่น้อง

5.2.2 ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน

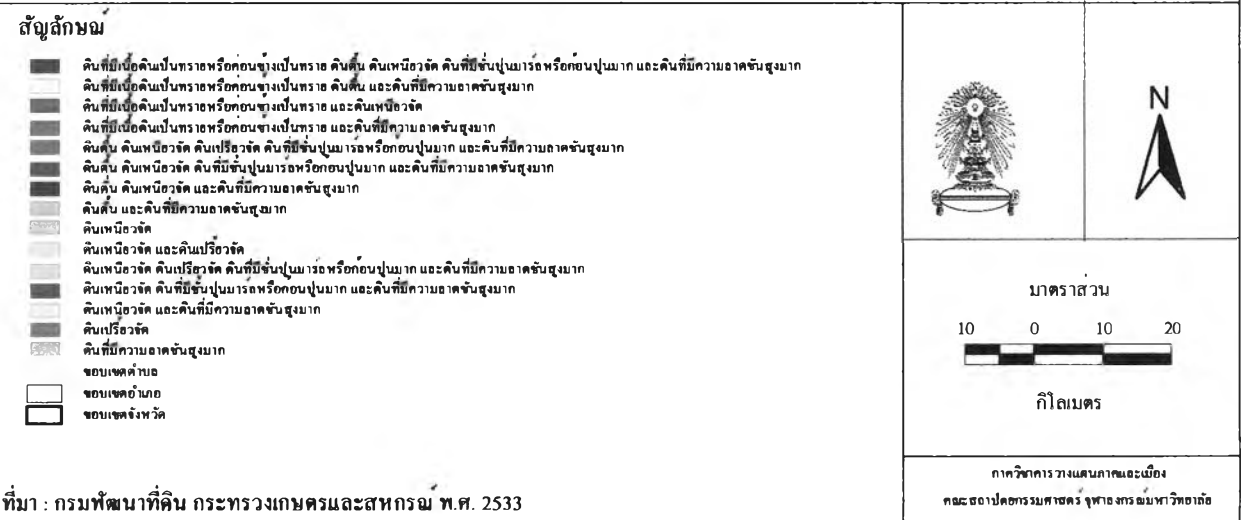
5.2.2.1 แหล่งน้ำ

ในปัจจุบันจังหวัดสุพรรณบุรี มีการกำหนดและเน้นนโยบายการพัฒนาปรับปรุงและขุดลอกแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและเพื่อการอุปโภคบริโภค ให้เพียงพอต่อความต้องการอย่างต่อเนื่อง เช่น โครงการขุดลอกแม่น้ำท่าจีน โครงการพัฒนาบึงฉวาก และโครงการพัฒนาบึงบ้านโพธิ์ เป็นต้น จึงส่งผลให้ระบบชลประทานที่มีอยู่ของจังหวัดสุพรรณบุรี ครอบคลุมร้อยละ 73.9 ของพื้นที่การเกษตร หรือร้อยละ 47.82 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด

วิทยานิพนธ์เรื่อง : แนวทางการจัดการทรัพยากรที่ดิน จังหวัดสุพรรณบุรี

แผนที่ 5.1 ปัญหาด้านทรัพยากรดินและความอุดมสมบูรณ์ของดิน จังหวัดสุพรรณบุรี

5.2.2.2 ถนน

จังหวัดสุพรรณบุรีมีโครงข่ายการคมนาคมทางบกที่สมบูรณ์มาก สามารถเชื่อมติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง และพื้นที่ต่างๆ ภายในจังหวัดได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว แต่ถนน

ในเขตจังหวัดที่ได้มาตรฐานเป็นถนนคอนกรีตและลาดยางแอสฟัลท์ ยังมีไม่เพียงพอสำหรับรองรับการขยายตัวของชุมชนอย่างรวดเร็ว และการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดในอนาคต นอกจากนี้ ถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้านในพื้นที่สูงด้านทิศเหนือและทิศตะวันตกก็ยังไม่ได้มาตรฐานอีกด้วย

5.3 การวิเคราะห์โครงสร้างปัญหา และความสัมพันธของปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดิน และทรัพยากรที่ดิน

5.3.1 ปัจจัยและสาเหตุของปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดินและทรัพยากรที่ดิน

จากการศึกษาพบว่า ปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดินและทรัพยากรที่ดินของจังหวัดสุพรรณบุรี เกิดจากการกระทำของมนุษย์และการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติเป็นหลัก ซึ่งปัจจัยที่มีผลโดยตรงและเกี่ยวเนื่องที่ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าว ได้แก่ ปัจจัยด้านกายภาพ คือ ทรัพยากรดิน ทรัพยากรน้ำ และทรัพยากรป่าไม้ ปัจจัยด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน ปัจจัยด้านประชากร และปัจจัยด้านภัยธรรมชาติ โดยสามารถแยกเป็น 5 ประเด็นหลัก และ 14 ปัญหาย่อย ตลอดจนบรรยายสภาพและลักษณะปัญหา เพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดเชิงลึกของพื้นที่ ดังนี้

1) ประเด็นด้านกายภาพ ประกอบด้วย ปัญหาคุณลักษณะดินไม่เหมาะสมในการทำ การเกษตร เช่น ดินที่มีเนื้อดินเป็นทราย ดินเปรี้ยว และดินเค็ม เป็นต้น ปัญหาการชะล้างพังทลายของดิน ปัญหาเกี่ยวกับสภาพผิวดิน ปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการทำการเกษตร ปัญหาขาดแคลนพื้นที่ทำการเกษตรและการตั้งถิ่นฐาน ปัญหาแหล่งต้นน้ำถูกทำลาย ปัญหาคุณภาพน้ำ และปัญหาพื้นที่ป่าถูกบุกรุก

2) ประเด็นด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน ประกอบด้วย ปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดินไม่ เป็นไปตามข้อกำหนดของชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ปัญหาการตั้งถิ่นฐานของชุมชนในพื้นที่ป่า และ ปัญหาการใช้ที่ดินผิดประเภท

3) ประเด็นด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย ปัญหาเส้นทางคมนาคมไม่ทั่วถึง และ ปัญหาระบบชลประทาน

4) ประเด็นด้านประชากร ประกอบด้วย การเพิ่มขึ้นของประชากรตามธรรมชาติและ การอพยพย้ายถิ่น

5)ประเด็นด้านภัยธรรมชาติ ประกอบด้วย ปัญหาน้ำท่วม

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การบ่งชี้ระดับความสำคัญของปัญหามีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น จึงได้ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และระดับความรุนแรงของปัญหาต่อไป

5.3.2 ความสัมพันธ์และระดับความรุนแรงของปัญหา

การศึกษาความสัมพันธ์ของปัญหาต่างๆ ในจังหวัดสุพรรณบุรี จะศึกษาถึงความเชื่อมโยงในแง่ผลกระทบของแต่ละปัญหาที่ส่งผลต่อกัน ซึ่งการวิเคราะห์ระดับของความสัมพันธ์ได้แบ่งการให้ค่าคะแนนออกเป็น 4 ระดับ คือ 1) ค่าคะแนน 0 หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์กัน 2) ค่าคะแนน 1 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันต่ำ 3) ค่าคะแนน 2 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันปานกลาง และ 4) ค่าคะแนน 3 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันสูง ซึ่งผลลัพธ์ของค่าคะแนนรวมของแต่ละปัญหาที่ได้ จะแสดงถึงความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการแก้ไขปัญหาอื่นๆ เช่น ปัญหาที่มีค่าคะแนนรวมสูง หมายความว่าปัญหานั้นจะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการแก้ไขปัญหาอื่นๆ มาก ควรแก้ไขที่ปัญหานั้นก่อน และปัญหาที่มีค่าคะแนนรวมต่ำ หมายความว่าปัญหานั้นจะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการแก้ไขปัญหาอื่นๆ น้อย

จากผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 5.2 พบว่า ปัญหาการใช้ที่ดินผิดประเภท มีความสัมพันธ์เชิงผลกระทบกับการเกิดปัญหาอื่นๆ มากที่สุด รองลงมาคือ ปัญหาพื้นที่ป่าถูกบุกรุก ปัญหาการเพิ่มขึ้นของประชากร ปัญหาการตั้งถิ่นฐานของชุมชนในพื้นที่ป่า ปัญหาแหล่งต้นน้ำถูกทำลาย ปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการทำการเกษตร ปัญหาคุณภาพน้ำ ปัญหาการใช้ที่ดินไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ปัญหาการชะล้างพังทลายของดิน ปัญหาน้ำท่วม ปัญหาการขาดแคลนพื้นที่ทำการเกษตรและตั้งถิ่นฐาน ปัญหาคุณลักษณะของดินไม่เหมาะสมในการทำการเกษตร ปัญหาระบบชลประทาน และปัญหาเส้นทางคมนาคมไม่ทั่วถึงตามลำดับ

ตารางที่ 5.1 ประเด็นปัญหาในจังหวัดสุพรรณบุรี

ปัจจัย/ลักษณะ ปัญหา	รายละเอียด	ผลกระทบ	พื้นที่
ด้านกายภาพ 1. ทรัพยากรดิน -คุณลักษณะของดินไม่เหมาะสมในการทำการเกษตร	คุณลักษณะของดินไม่เหมาะสมในการทำการเกษตร เช่น ปัญหาดินตื้น ดินมีเนื้อดินเป็นทราย และดินเค็ม เป็นต้น	คุณลักษณะของดินที่ไม่เหมาะสมในการเกษตรดังกล่าวเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเพาะปลูก ผลผลิตมีปริมาณและคุณภาพน้อย เกษตรกรต้องลงทุนสูงในการปรับปรุงคุณภาพดิน	ปัญหาดินเค็มจะพบมากบริเวณ อ.อุทอง
-การชะล้างพังทลายของดิน	เป็นปัญหาที่พบเห็นโดยทั่วไปในจังหวัดสุพรรณบุรี นับว่าเป็นปัญหาสำคัญและทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะในบริเวณที่มีความลาดชันสูง ทางด้านทิศเหนือและตะวันตก และบริเวณที่ถูกบุกรุกเข้าไปทำการเกษตร โดยไม่มีระบบอนุรักษ์ที่เหมาะสม	ดินขาดความอุดมสมบูรณ์เนื่องจากเกิดการชะล้างผิวหน้าดิน และแร่ธาตุอาหารที่พืชต้องการไป จึงส่งผลต่อการทำเกษตรกรรมของเกษตรกร	อ.อุทอง, อ.ด่านช้าง, อ.หนองหญ้าไซ
-ความเสื่อมโทรมของดินจากการทำการเกษตร	เนื่องจากการใช้พื้นที่ในการเพาะปลูกอย่างเข้มข้น และต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน ส่งผลให้ดินเสื่อมโทรมและขาดความอุดมสมบูรณ์ นอกจากนี้ พื้นที่ทำการเกษตรที่ใช้เครื่องมือหนักทำการเกษตรกรรม เช่น ไนโร้อ้อย จะทำให้โครงสร้างของดินเสียไป โดยดินจะจับตัวแน่นอีกด้วย	ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ รวมทั้งต้องเพิ่มทุนในการปรับปรุงคุณสมบัติของดินทั้งทางกายภาพและทางเคมี เช่น การใช้ปุ๋ยพืชสด ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก หรือปุ๋ยเคมี ตลอดจนใช้วิธีการทำการเกษตรกรรมที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่	ทุกอำเภอ
-การขาดแคลนพื้นที่ทำการเกษตรและการตั้งถิ่นฐาน	เนื่องจากการจํานวนประชากรที่เพิ่มขึ้น และพื้นที่ราบส่วนใหญ่มีราคาแพงและมีการถือครองอยู่แล้ว ส่งผลให้มีการแสวงหาพื้นที่เพื่อทำการเกษตรและตั้งถิ่นฐานใหม่ๆ เพิ่มขึ้น	เกิดปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่า โดยเฉพาะพื้นที่สูงทางทิศเหนือและทิศตะวันตก	อ.ด่านช้าง และ อ.หนองหญ้าไซ
2. ทรัพยากรน้ำ -แหล่งต้นน้ำถูกทำลาย	-เนื่องจากประชาชนมีความต้องการพื้นที่เพื่อการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ และการถือครองที่ดินทำกินในเขตป่าทำให้พื้นที่ป่าลดจำนวนลง จึงส่งผลให้แหล่งต้นน้ำถูกทำลายและเกิดความเสื่อมโทรม	เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศโดยตรง	อ.ด่านช้าง และ อ.หนองหญ้าไซ

ตารางที่ 5.1 (ต่อ) ประเด็นปัญหาในจังหวัดสุพรรณบุรี

ปัจจัย/ลักษณะ ปัญหา	รายละเอียด	ผลกระทบ	พื้นที่
<p>2.ทรัพยากรน้ำ</p> <p>-คุณภาพน้ำ</p>	<p>ปัญหาการปล่อยน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม บ้านเรือน และเรือพักอาศัยที่อยู่ริมฝั่งแม่น้ำท่าจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชนในเขตเทศบาล และส่วนหนึ่งเกิดจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและกุ้งก้ามกราม แบบหนาแน่น ซึ่งน้ำเสียจากบ่อเลี้ยงทะเล็กลงสู่น้ำลำคลอง</p>	<p>น้ำในแม่น้ำท่าจีนเริ่มเน่าเสีย ส่งผลโดยตรงต่อระบบนิเวศวิทยา สัตว์น้ำ และพืชน้ำตายเป็นจำนวนมาก</p>	<p>อ.เมือง สุพรรณบุรี อ. สองพี่น้อง</p>
<p>3.ทรัพยากรป่าไม้</p> <p>-ปัญหาพื้นที่ป่าถูก บุกรุก</p>	<p>จากการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร โดยเฉพาะจากการอพยพย้ายถิ่น ทำให้มีความต้องการพื้นที่สำหรับการตั้งถิ่นฐาน และการประกอบอาชีพ ดังนั้นจึงมีการบุกรุกเข้าไปจับจองพื้นที่ทางด้านเหนือและตะวันตกของพื้นที่ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ</p>	<p>เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศโดยตรง เช่น ทำให้อากาศแห้งแล้ง ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล ความอุดมสมบูรณ์และความชื้นของดินต่ำเนื่องจากไม่มีอินทรีย์วัตถุ เช่น เศษใบไม้ กิ่งไม้และต้นไม้ปกคลุมเกิดการชะล้างพังทลายของดินสูง เนื่องจากไม่มีต้นไม้ปะทะความรุนแรงของน้ำ เกิดน้ำท่วมเฉียบพลัน และตะกอนที่ถูกน้ำพัดมาอาจทำให้ที่รับน้ำบริเวณที่ต่ำลตเนื้อที่ลง เป็นดิน นอกจากนี้ การบุกรุกพื้นที่ป่ายังเป็นอุปสรรคสำคัญการฟื้นฟูสภาพป่าและการปลูกป่าทดแทนอีกด้วย</p>	<p>อ.ด่านช้าง อ. หนองหญ้าไซ และ อ.อุทัย</p>
<p>ด้านการใช้ ประโยชน์ที่ดิน</p> <p>-การใช้ที่ดินไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของ ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ</p>	<p>เนื่องจากประชาชนมีความต้องการพื้นที่เพื่อการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ และการถือครองพื้นที่ในเขตป่าสงวน ทำให้พื้นที่ป่าลดลง และส่งผลโดยตรงทำให้แหล่งต้นน้ำลำธารเกิดความเสื่อมโทรม เกิดการพังทลายของดินในพื้นที่สูง และส่งผลกระทบต่อความสมดุลของระบบนิเวศ</p>	<p>ส่งผลกระทบต่อความสมดุลของระบบนิเวศวิทยา</p>	<p>อ.ด่านช้าง และ อ.หนองหญ้าไซ</p>

ตารางที่ 5.1 (ต่อ) ประเด็นปัญหาในจังหวัดสุพรรณบุรี

ปัจจัย/ลักษณะปัญหา	รายละเอียด	ผลกระทบ	พื้นที่
<p>ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน</p> <p>-การตั้งถิ่นฐานของชุมชนในพื้นที่ป่า</p> <p>-การใช้ที่ดินผิดประเภท</p>	<p>เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของประชากรและความต้องการที่ดินทำกิน ทำให้มีการบุกรุกพื้นที่ป่าทางทิศเหนือและทิศตะวันตก</p> <p>มีการเปลี่ยนพื้นที่ทำการเกษตรกรรม เช่น พื้นที่ทำนา ทำไร่ ไปเป็นพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภทต่างๆ และกึ่งกึ่งการเกษตร เช่น พื้นที่เกษตรกรรมในอำเภอสองพี่น้อง และอำเภอบางปลาม้า เป็นต้น</p>	<p>ทำให้สูญเสียพื้นที่ป่า และส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศอื่นๆ ด้วย</p> <p>ของเสียจากกิจกรรมดังกล่าวส่งผลกระทบต่อพื้นที่ เช่น น้ำเสีย นอกจากนี้ยังสูญเสียพื้นที่เพื่อการเกษตรกรรมที่มีความอุดมสมบูรณ์อีกด้วย</p>	<p>อ.ด่านช้าง และ อ.หนองหญ้าไซ</p> <p>ทุกอำเภอ</p>
<p>ด้านโครงสร้างพื้นฐาน</p> <p>-เส้นทางคมนาคมไม่ทั่วถึง</p> <p>-ระบบชลประทาน</p>	<p>การตั้งบ้านเรือนของประชาชนในพื้นที่สูงด้านทิศเหนือและทิศตะวันตก บางพื้นที่มีความลาดชันสูง การพัฒนาหรือปรับปรุงทำได้ลำบาก นอกจากนี้ การตั้งถิ่นฐานบางส่วนมีการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติด้วย ซึ่งการพัฒนาเส้นทางคมนาคมในพื้นที่ดังกล่าวอาจกลายเป็นปัจจัยส่งเสริมให้เกิดการบุกรุกพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้นได้</p> <p>ระบบชลประทานของจังหวัดสุพรรณบุรีค่อนข้างทั่วถึง สังเกตได้จากมีพื้นที่ที่อยู่ในโครงการชลประทาน ประมาณร้อยละ 50 ของจังหวัด ดังนั้นจึงมีปัญหาด้านการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรกรรมในบางพื้นที่เท่านั้น</p>	<p>ทำให้พื้นที่ที่เส้นทางคมนาคมเข้าไปไม่ถึง ไม่ทั่วถึง มีความไม่สะดวกในการเดินทางเพื่อซื้อขายแลกเปลี่ยนผลผลิต ตลอดจนการขนส่งเครื่องมือเพื่อการเกษตรต่างๆ เพื่อใช้ในการเกษตรกรรม รวมทั้งเป็นการเพิ่มต้นทุนด้านการขนส่งให้กับเกษตรกรด้วย</p> <p>เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง เนื่องจากต้องพึ่งพาน้ำจากธรรมชาติเพียงอย่างเดียวมีจำนวนไม่มากนัก ซึ่งปัจจุบันมีการขยายพื้นที่ชลประทานให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น</p>	<p>อ.ด่านช้าง อ.หนองหญ้าไซ และ อ.เดิมบางนางบวช</p> <p>บางพื้นที่ของ อ.ด่านช้าง และ อ.หนองหญ้าไซ</p>

ตารางที่ 5.1 (ต่อ) ประเด็นปัญหาในจังหวัดสุพรรณบุรี

ปัจจัย/ลักษณะ ปัญหา	รายละเอียด	ผลกระทบ	พื้นที่
ด้านประชากร -การเพิ่มขึ้นของ ประชากร	เป็นการเพิ่มขึ้นของประชากรทั้งจากการเพิ่มขึ้นตามธรรมชาติ และการเพิ่มขึ้นจากการอพยพย้ายถิ่น โดยพื้นที่ที่มีการเพิ่มขึ้นของประชากรสูงได้แก่ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอสองพี่น้องและอำเภอดำรงวิทยะ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าอำเภอดำรงวิทยะซึ่งเป็นอำเภอที่มีความหนาแน่นน้อยที่สุดกลับมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยของประชากรสูงที่สุดและมีแนวโน้ม เพิ่มขึ้น แสดงว่าประชากรที่อพยพเข้าไปตั้งถิ่นฐานและทำมาหากินในบริเวณพื้นที่สูงด้านตะวันตกของจังหวัดมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น	เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการพื้นที่เพื่อการตั้งถิ่นฐานและการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการบุกรุกพื้นที่ป่า และเกิดปัญหาอื่นๆ ตามมามากมาย	ทุกอำเภอ
ด้านภัยธรรมชาติ -น้ำท่วม	ในฤดูฝน(เดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม) มักจะมีน้ำหลากไหลบ่าท่วมขังในที่ราบลุ่ม ทำให้เกิดน้ำท่วมในบางพื้นที่ของอำเภอบางปลาม้า และอำเภอสองพี่น้อง	ทำให้พื้นที่เกษตรกรรมโดยเฉพาะนาข้าวได้รับความเสียหาย	อ.เมือง สุพรรณบุรี และ อ.สองพี่น้อง

ที่มา : จากการศึกษา

จากผลการจัดลำดับความสัมพันธ์ของปัญหา ที่มีผลต่อกันเชิงผลกระทบดังกล่าวนี้ ได้นำมาจัดกลุ่มตามระดับความรุนแรงของปัญหาเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขต่อไป โดยแบ่งกลุ่มปัญหาตามค่าคะแนน ออกเป็น 3 ระดับ คือ 1) ค่าคะแนน 1 หมายถึง มีระดับความรุนแรงน้อย 2) ค่าคะแนน 2 หมายถึง มีระดับความรุนแรงปานกลาง 3) ค่าคะแนน 3 หมายถึง มีระดับความรุนแรงมาก ทั้งนี้ ปัญหาที่มีค่าความรุนแรงมาก หมายความว่า ปัญหานั้นเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนมาก และสมควรได้รับการแก้ไขเป็นอันดับแรก จากตารางที่ 5.3 จะพบว่า 1)ปัญหาที่มีระดับความรุนแรงมาก มีทั้งหมด 6 ปัญหา ประกอบด้วย ด้านกายภาพ 3 ปัญหา คือ ปัญหาพื้นที่ป่าถูกบุกรุก ปัญหาแหล่งดินน้ำถูกทำลาย และปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการทำการเกษตร ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน 2 ปัญหา คือ ปัญหาการตั้งถิ่นฐานของชุมชนในพื้นที่ป่า และปัญหาการใช้ที่ดินผิดประเภท ด้านประชากร 1 ปัญหา คือ ปัญหาการเพิ่มขึ้นของประชากร

ตารางที่ 5.2 ความสัมพันธ์และระดับความรุนแรงของปัญหา จังหวัดสุพรรณบุรี

ระดับความรุนแรง	ค่าคะแนน	ลักษณะของปัญหา
2	15	1 คุณลักษณะของดินไม่เหมาะสมในการทำเกษตร
2	21	2 การชะล้างพังทลายของดิน
3	25	3 ความเสื่อมโทรมของดินจากการทำการเกษตร
2	17	4 การขาดแคลนพื้นที่ทำการเกษตรและการตั้งถิ่นฐาน
3	26	5 แหล่งต้นน้ำถูกทำลาย
2	23	6 คุณภาพน้ำ
3	26	7 พื้นที่ป่าถูกบุกรุก
2	22	8 การใช้ที่ดินไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ
3	27	9 การตั้งถิ่นฐานของชุมชนในพื้นที่ป่า
3	22	10 การใช้ที่ดินผิดประเภท
1	9	11 เส้นทางคมนาคมไม่ทั่วถึง
1	12	12 ระบบชลประทาน
3	27	13 การเพิ่มขึ้นของประชากร
2	18	14 น้ำท่วม

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ: ความสัมพันธ์ของปัญหาให้ค่าคะแนนเป็น 4 ระดับ

ค่าคะแนน 0 หมายถึง ปัญหาไม่มีความสัมพันธ์กัน

ค่าคะแนน 1 หมายถึง ปัญหามีความสัมพันธ์กันน้อย

ค่าคะแนน 2 หมายถึง ปัญหามีความสัมพันธ์กันปานกลาง

ค่าคะแนน 3 หมายถึง ปัญหามีความสัมพันธ์กันสูง

ระดับความรุนแรงของปัญหา ให้ค่าคะแนนเป็น 4 ระดับ

ค่าคะแนน 1 หมายถึง ระดับความรุนแรงของปัญหาน้อย

ค่าคะแนน 2 หมายถึง ระดับความรุนแรงของปัญหาปานกลาง

ค่าคะแนน 3 หมายถึง ระดับความรุนแรงของปัญหาสูง

2)ปัญหาที่มีระดับความรุนแรงปานกลาง มีทั้งหมด 6 ปัญหา ประกอบด้วย ด้านกายภาพ 4 ปัญหา คือ ปัญหาการชะล้างพังทลายของดิน ปัญหาการขาดแคลนพื้นที่ทำการเกษตรและการตั้งถิ่นฐาน ปัญหาคุณลักษณะของดินไม่เหมาะสมในการทำการเกษตร และปัญหาคุณภาพน้ำ ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน 1 ปัญหา คือ ปัญหาการใช้ที่ดินไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของชั้นคุณภาพน้ำ ปัญหาด้านกิจกรรมชาติ 1 ปัญหา คือ ปัญหาน้ำท่วม 3)ปัญหาที่มีระดับความรุนแรงน้อย มีทั้งหมด 2 ปัญหา ประกอบด้วย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2 ปัญหา คือ ปัญหาระบบชลประทาน และปัญหาเส้นทางคมนาคมไม่ทั่วถึง อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาคความสัมพันธ์และระดับความรุนแรงของปัญหาดังกล่าว พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่เกิดขึ้นเนื่องจากการกระทำของมนุษย์

ตารางที่ 5.3 การจัดกลุ่มปัญหาต่างๆ ในจังหวัดสุพรรณบุรี ตามระดับความรุนแรง

ระดับความรุนแรง	ลักษณะปัญหา				
	ด้านกายภาพ	ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านประชากร	ด้านกิจกรรมชาติ
ความรุนแรงสูง	-พื้นที่ป่าถูกบุกรุก -แหล่งต้นน้ำถูกทำลาย -ความเสื่อมโทรมของดินจากการทำการเกษตร	-การตั้งถิ่นฐานของชุมชนในพื้นที่ป่า -การใช้ที่ดินผิดประเภท		-การเพิ่มขึ้นของประชากร	
ความรุนแรงปานกลาง	-การชะล้างพังทลายของดิน -การขาดแคลนพื้นที่ทำการเกษตรและตั้งถิ่นฐาน -คุณลักษณะของดินไม่เหมาะสมในการทำการเกษตร -คุณภาพน้ำ	-การใช้ที่ดินไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของชั้นคุณภาพน้ำ			-น้ำท่วม
ความรุนแรงต่ำ			-ระบบชลประทาน -เส้นทางคมนาคมไม่ทั่วถึง		

ที่มา : สรุปผลจากตารางที่ 5.2

5.4 การวิเคราะห์ข้อจำกัดและศักยภาพของพื้นที่

การศึกษาข้อจำกัดและศักยภาพของพื้นที่ เป็นส่วนสำคัญในการกำหนดแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสม นอกจากนี้ ยังสามารถทำให้เห็นภาพของการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งอาศัยข้อมูลพื้นฐานด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านประชากร ด้านสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดิน และด้านทรัพยากรธรรมชาติในปัจจุบันประกอบการพิจารณา โดยเทคนิคที่นำมาวิเคราะห์หาข้อจำกัดและศักยภาพของพื้นที่ คือ การนำข้อมูลหรือปัจจัยต่างๆ ที่มีในพื้นที่มาซ้อนทับกัน (Overlay mapping) หลายๆ ชั้น ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการหาข้อจำกัดและศักยภาพของพื้นที่ ดังนี้

5.4.1 ข้อจำกัดในการพัฒนาของพื้นที่

พื้นที่ที่มีข้อจำกัด คือ พื้นที่ที่มีข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎหมายหรือมีความไม่เหมาะสมในการใช้ทรัพยากรที่ดินเพื่อทำประโยชน์ด้านใดด้านหนึ่ง นอกจากนี้ยังไม่เหมาะที่จะมีการพัฒนาใดๆ ขึ้นในพื้นที่ด้วย โดยหลักเกณฑ์ในการกำหนดข้อจำกัดของพื้นที่ในการศึกษาแนวทางการจัดการทรัพยากรที่ดินของจังหวัดสุพรรณบุรีในครั้งนี้ ได้แก่ (แผนภูมิที่ 5.1)

- 1)การจัดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ โดยพื้นที่ที่มีข้อจำกัดคือ พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1A พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1B และพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 2
- 2)การใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยพื้นที่ที่มีข้อจำกัดคือ พื้นที่ป่า และพื้นที่แหล่งน้ำ
- 3)พื้นที่ป่าตามประกาศของกฎหมาย โดยพื้นที่ที่มีข้อจำกัดคือ พื้นที่ตามประกาศของกฎหมายที่มีข้อกำหนดของการใช้ประโยชน์ ป่าสงวนแห่งชาติประเภทต่างๆ และเขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์
- 4)ความลาดชันของพื้นที่ โดยพื้นที่ที่มีข้อจำกัดคือ พื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า 35 %

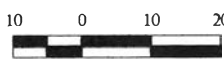
5.4.2 ศักยภาพของพื้นที่

การศึกษาศักยภาพ เป็นการวิเคราะห์เพื่อหาความเหมาะสมและความสามารถในการรองรับการพัฒนาในด้านต่างๆ ภายในพื้นที่ โดยการพัฒนาใดๆ ก็ตามที่เหมาะสมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ รวมทั้งดำเนินการตามมาตรการหรือหลักการใช้พื้นที่อย่างเหมาะสมและถูกต้องตามหลักวิชาการด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ จะทำให้เกิดการใช้ประโยชน์ที่ดินที่มีประสิทธิภาพ และให้ผลตอบแทนสูงที่สุด นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติน้อยที่สุดด้วย โดยพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนา คือพื้นที่ที่ไม่มีข้อจำกัดใน

วิทยานิพนธ์เรื่อง : แนวทางการจัดการทรัพยากรที่ดิน จังหวัดสุพรรณบุรี

แผนที่ 5.2 : พื้นที่ที่มีข้อจำกัดในการพัฒนา จังหวัดสุพรรณบุรี

<p>สัญลักษณ์</p> <ul style="list-style-type: none"> พื้นที่ที่ไม่มีศักยภาพในการพัฒนา ขอบเขตจังหวัด ขอบเขตอำเภอ เส้นแบ่งเขตจังหวัด 	
<p>มาตราส่วน</p> <p>กิโลเมตร</p>	
<p>ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	

ที่มา : กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2545 และการวิเคราะห์ข้อมูล

ด้านต่างๆ หรือเป็นพื้นที่ที่มีข้อจำกัดในขอบเขตที่ยอมรับได้ โดยไม่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาและไม่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่และทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งในที่นี้จะแสดงพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาด้านกายภาพ เศรษฐกิจและสังคมเป็นหลัก เพื่อให้การใช้ประโยชน์ที่ดินด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ด้านเกษตรกรรม ด้านอุตสาหกรรม แหล่งชุมชน และโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการจัดการทรัพยากรที่ดินเกิดความเหมาะสมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่บนพื้นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป (แผนภูมิที่ 5.1)

เนื่องจากจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นจังหวัดที่ประชาชนประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมเป็นหลัก การศึกษาในครั้งนี้จึงได้วิเคราะห์ศักยภาพทางด้านเกษตรกรรมเพิ่มเติม เพื่อแสดงให้เห็นว่าพื้นที่ใดบ้างที่เหมาะสมต่อการเกษตรกรรม และปลูกข้าว ซึ่งจัดได้ว่าเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เชิงพื้นที่ (Spatial Analysis) โดยแบ่งข้อมูลทั้งหมดออกเป็นชั้น (Layer) ของข้อมูล และให้คะแนนข้อมูล (Rating Scale) ในแต่ละชั้น จากนั้นทำการวิเคราะห์ด้วยการซ้อนทับข้อมูล (Overlay Technique)

1. การหาพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการเกษตรกรรม (แผนที่ 5.4)

จัดเตรียมฐานข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบที่จำนวน 5 ชั้น ได้แก่ ความเหมาะสมของดิน การใช้ที่ดิน ผลผลิตการเกษตร (ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)ของข้าวนาปี และข้าวนาปรัง ปีการเพาะปลูก 2544/2545) พื้นที่ชลประทาน และพื้นที่เกษตรกรรมโดดเด่น

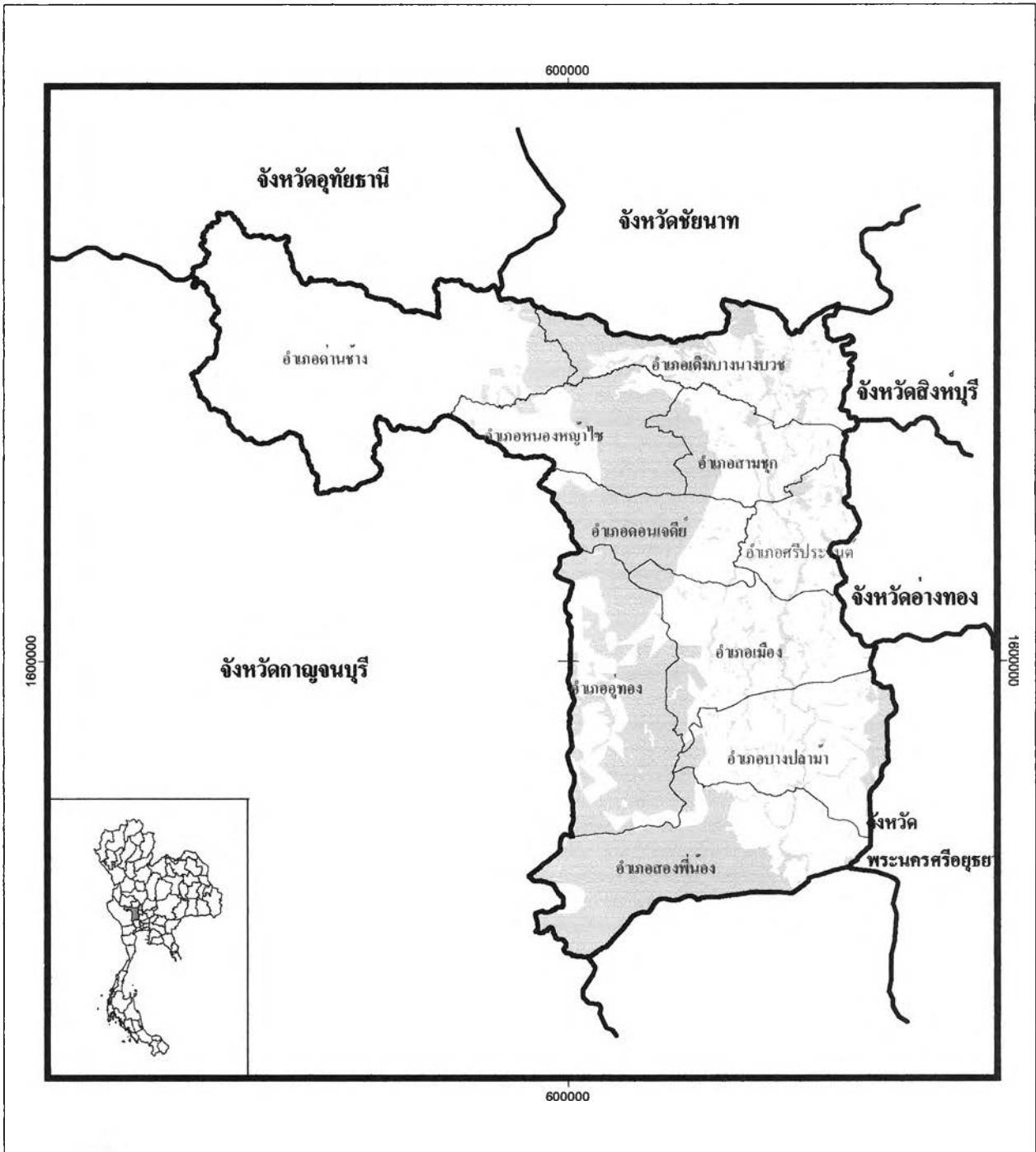
กำหนดค่าคะแนน เมื่อพิจารณาลักษณะดินและคะแนนรวม ดังนี้

ค่าคะแนน = 1 คือ พื้นที่ที่มีความเหมาะสมของดินเหมาะต่อการเกษตรกรรมน้อย

ค่าคะแนน = 2 คือ พื้นที่ที่มีความเหมาะสมของดินเหมาะต่อการเกษตรกรรมปานกลาง

ค่าคะแนน = 3 คือ พื้นที่ที่มีความเหมาะสมของดินเหมาะต่อการเกษตรกรรมมาก

โดยการพิจารณาลักษณะดินนั้น จะพิจารณาให้คะแนนจากคุณสมบัติของชุดดินในด้านต่างๆ ได้แก่ ความลึกของดิน เนื้อดิน การระบายน้ำ ความลาดชัน ดินเค็ม ดินเปรี้ยว ความอุดมสมบูรณ์ และหินลูกรัง (ตารางที่ 5.5) จากตารางที่ 5.5 พบว่า ชุดดินต่างๆ ในจังหวัดสุพรรณบุรีมีความสมบูรณ์ค่อนข้างสูง มีความเหมาะสมต่อการเกษตรกรรมในระดับปานกลางถึงมาก (แผนที่ 5.5)

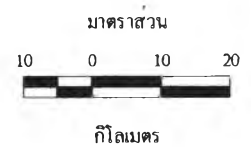

วิทยานิพนธ์เรื่อง : แนวทางการจัดการทรัพยากรที่ดิน จังหวัดสุพรรณบุรี

แผนที่ 5.3 : พื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนา จังหวัดสุพรรณบุรี

สัญลักษณ์

- พื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนา
- ขอบเขตจังหวัด
- ขอบเขตอำเภอ
- เส้นแบ่งเขตจังหวัด

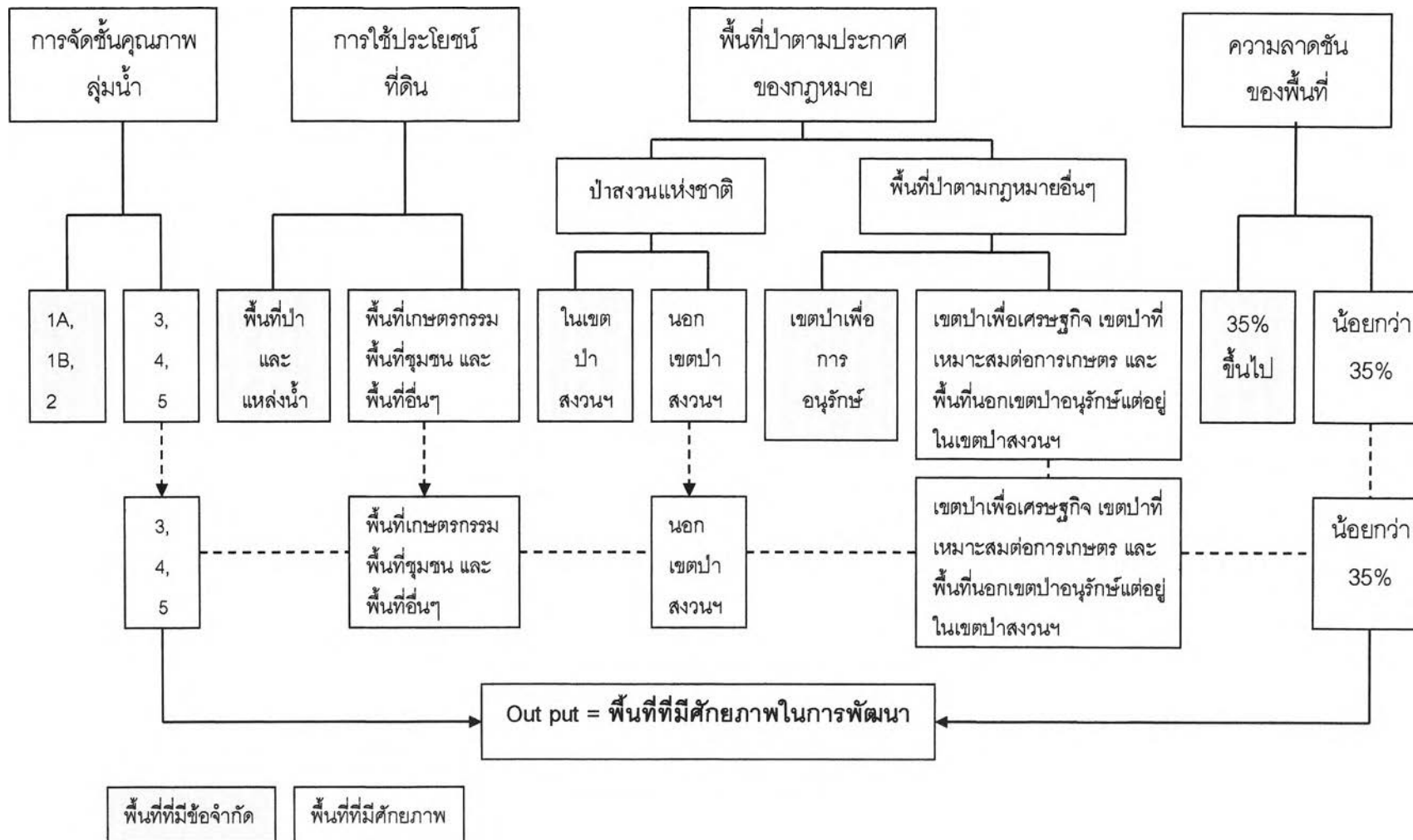

ที่มา : กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2545 และการวิเคราะห์ข้อมูล

ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 5.1 การวิเคราะห์ข้อจำกัดและศักยภาพของจังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้ Overlay mapping

ปัจจัยนำเข้า (input)

ตารางที่ 5.4 การกำหนดค่าคะแนน (Score) ตามเกณฑ์การพิจารณาพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการเกษตรกรรม จังหวัดสุพรรณบุรี

เกณฑ์การศึกษา	น้ำหนัก (weight)	ปัจจัย	คะแนน (Score)
ความเหมาะสมของดิน (Soil Capability)	3	มีความเหมาะสมต่อการเกษตรดี	3
		มีความเหมาะสมต่อการเกษตรปานกลาง	2
		มีความเหมาะสมต่อการเกษตรน้อย	1
การใช้ที่ดิน	2	พื้นที่เกษตรกรรมชลประทาน	2
		พื้นที่เกษตรกรรมน้ำฝน	1
พื้นที่ชลประทาน	2	พื้นที่ในเขตชลประทาน	2
		พื้นที่นอกเขตชลประทาน	1
ผลผลิตทางการเกษตร	1	ดี	3
		ปานกลาง	2
		เลว	1
พื้นที่เกษตรกรรมโดดเด่น	1	พื้นที่เกษตรกรรมโดดเด่น	2
		พื้นที่นอกเขตเกษตรกรรมโดดเด่น	1

ที่มา : จากการศึกษา

กำหนดค่าคะแนน เมื่อพิจารณาการใช้ที่ดิน ดังนี้

ค่าคะแนน = 1 คือ พื้นที่เกษตรกรรมน้ำฝน

ค่าคะแนน = 2 คือ พื้นที่เกษตรกรรมชลประทาน

โดยการใช้ที่ดินเป็นปัจจัยหนึ่งที่ใช้เป็นเกณฑ์ ในการกำหนดพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการเกษตรกรรม เนื่องจากปัจจุบันมีกฎหมายควบคุมการใช้ที่ดิน ซึ่งมีผลต่อการนำที่ดินมาใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตร รวมไปถึงโอกาสในการนำที่ดินนั้นๆ ไปใช้ในกิจกรรมอื่นๆ ด้วย

กำหนดค่าคะแนน เมื่อพิจารณาด้านชลประทาน

ค่าคะแนน = 1 คือ พื้นที่ในเขตชลประทาน หมายถึง พื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการขาดน้ำน้อย เนื่องจากอยู่ใกล้แหล่งน้ำ

ค่าคะแนน = 2 คือ พื้นที่นอกเขตชลประทาน หมายถึง พื้นที่ที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการขาดน้ำสูง เนื่องจากอยู่ห่างจากแหล่งน้ำ

กำหนดค่าคะแนน เมื่อพิจารณาผลผลิตทางการเกษตร (ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.) ของข้าวนาปี และข้าวนาปรัง ปีการเพาะปลูก 2544/2545) ดังนี้

ตารางที่ 5.5 การให้ค่าคะแนนความเหมาะสมของชุดดินต่อการทำการเกษตรในจังหวัดสุพรรณบุรี

ลำดับ	ชื่อชุดดิน	ตัวย่อ	ความลึก	เนื้อดิน	การระบายน้ำ	ความลาดชัน	ดินเค็ม	ดินเปรี้ยว	ความอุดมสมบูรณ์	หิน/ลูกรัง	ค่าคะแนน	ระดับความเหมาะสม	ความเหมาะสมในการทำการเกษตร
1	บางเลน	Bl	3	2	1	1	1	2	2	1	13	2	ข้าวไร่ ฝ้าย ถั่ว
2	มหาโพธิ์	Ma	3	2	1	2	3	1	2	1	15	3	ไม้ผล ไม้ยืนต้น
3	บางเขน	Bn	3	2	1	2	3	1	2	1	15	3	ไม้ผล ไม้ยืนต้น
4	อยุธยา	Ay	3	2	1	2	3	1	2	1	15	3	ไม้ผล ไม้ยืนต้น
5	เสนา	Se	3	2	1	1	2	1	1	1	12	2	ทำนา พืชผัก ส้มเขียวหวาน สบประไพพิศุทธิ์
6	ท่าม่วง	Tm	2	3	2	1	1	2	2	0	12	2	ทำนา พืชผัก ยาสูบ
7	ชัยนาท	Cn	2	2	1	1	1	1	2	1	11	2	ทำนา พืชผัก ไม้ผล
8	โคกกระเทียม	Kk	3	2	1	1	1	2	2	1	13	2	ข้าวไร่ ฝ้าย ถั่ว
9	พิมาย	Pm	3	1	1	1	2	1	2	1	12	2	ทำนา พืชผัก ไม้ผล
10	ช่องแค	Ck	3	2	1	1	1	2	2	1	13	2	ข้าวไร่ ฝ้าย ถั่ว
11	บ้านหมี่	Bm	3	2	1	1	1	2	2	1	13	2	ข้าวไร่ ฝ้าย ถั่ว
12	หางดง	Hd	3	2	1	1	2	2	2	1	14	3	ทำนา พืชไร่ พืชผัก ยาสูบ
13	เชียงราย	Cr	3	3	2	2	1	2	1	0	16	3	ทำนา พืชล้มลุก
14	พาน	Ph	3	2	1	1	2	2	2	1	14	3	ทำนา พืชไร่ พืชผัก ยาสูบ
15	สระบุรี	Sb	2	2	1	1	1	1	2	1	11	2	ทำนา พืชผัก ไม้ผล
16	กำแพงแสน	Ks	3	3	2	3	1	1	2	0	15	3	ข้าวโพด ช้อย ยาสูบ ถั่ว สับปะรด ไม้ผล
17	ดอนเจดีย์	Dc	2	3	2	1	1	2	2	0	12	2	พืชผัก ไม้ผล ยาสูบ
18	เรณู	Rn	3	3	1	1	2	1	1	0	12	2	ทำนา พืชไร่ ไม้ยืนต้น
19	เทัญ	Pn	2	3	1	1	2	1	1	1	12	2	ทำนา
20	โคราช	Kt	3	2	2	2	2	1	1	0	13	2	มันสำปะหลัง ข้าวโพด ข้าวฟ่าง ช้อย ไม้ผล

ตารางที่ 5.5 (ต่อ) การให้ค่าคะแนนความเหมาะสมของชุดดินต่อการทำการเกษตรในจังหวัดสุพรรณบุรี

ลำดับ	ชื่อชุดดิน	ตัวย่อ	ความลึก	เนื้อดิน	การระบายน้ำ	ความลาดชัน	ดินเค็ม	ดินเปรี้ยว	ความอุดมสมบูรณ์	หิน/ลูกรัง	ค่าคะแนน	ระดับความเหมาะสม	ความเหมาะสมในการทำการเกษตร
21	น้ำพอง	Ng	3	1	1	1	2	1	1	0	10	2	มันสำปะหลัง ข้าว สับปะรด ปลูก มะพร้าว
22	ลพบุรี	Lb	3	1	2	3	2	2	3	0	15	3	ข้าวโพด ข้าวฟ่าง ข้าวฟ้าง ถั่ว ฝ้าย
23	บ้านจ้อง	Bg	2	2	2	3	2	1	1	0	13	2	พืชไร่ ไม้ผล
24	ตาดลิ	Tk	1	1	2	2	2	2	3	0	13	2	ฝ้าย ข้าวโพด ถั่ว
25	ทับทิม	Tw	2	2	2	2	2	2	2	0	14	3	ข้าวโพด มันสำปะหลัง กล้วย
26	มวกเหล็ก	MI	1	2	2	2	2	1	2	0	12	2	ป่าเบญจพรรณ
27	หินซ้อน	Hs	1	2	2	2	2	1	2	0	12	2	ป่าเบญจพรรณ
28	จันทัก	Cu	3	1	1	1	2	1	1	0	10	2	มันสำปะหลัง ข้าว สับปะรด ปลูก มะพร้าว
29	จตุรัส	Ct	2	2	2	2	2	2	2	0	14	3	ข้าวโพด มันสำปะหลัง กล้วย
30	ลาดหญ้า	Ly	2	2	2	2	2	1	1	0	12	2	ข้าว สับปะรด มันสำปะหลัง
31	ท่ายาง	Ty	1	2	2	1	2	1	1	0	10	2	ป่าเบญจพรรณ
32	ที่ลาดเชิงซ้อน	SC	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	พื้นที่เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

ที่มา : จากการศึกษา

หมายเหตุ การให้ค่าคะแนนความเหมาะสมของชุดดินต่อการทำการเกษตรในจังหวัดสุพรรณบุรี

ค่าคะแนน 1 หมายถึง ความเหมาะสมต่ำ

ค่าคะแนน 2 หมายถึง ความเหมาะสมปานกลาง

ค่าคะแนน 3 หมายถึง ความเหมาะสมสูง

ค่าคะแนน = 1 คือ พื้นที่ที่มีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.) 300-499

ค่าคะแนน = 2 คือ พื้นที่ที่มีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.) 500-699

ค่าคะแนน = 3 คือ พื้นที่ที่มีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.) 700-899

หมายเหตุ เลือกใช้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)ของข้าวนาปี และข้าวนาปรัง เป็นตัวแทนในการกำหนดค่าคะแนนเมื่อพิจารณาผลผลิตทางการเกษตร เนื่องจากข้าวเป็นพืชเศรษฐกิจหลักในจังหวัดสุพรรณบุรี ปริมาณการผลิตข้าวในแต่ละพื้นที่จึงเป็นตัวชี้วัดที่เหมาะสมว่าพื้นที่ใดมีความเหมาะสมต่อการเกษตรกรรม

กำหนดค่าคะแนน เมื่อพิจารณาด้านพื้นที่เกษตรกรรมโดดเด่น ซึ่งหมายถึง บริเวณพื้นที่ที่มีความเหมาะสมหรือมีเอกลักษณ์เฉพาะในการปลูกพืชเกษตรกรรมในท้องถิ่น เช่น อำเภอเมืองสุพรรณบุรีและอำเภอสรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นพื้นที่ปลูกหัวเงินที่ได้ผลผลิตดีมากแห่งเดียวในประเทศไทย

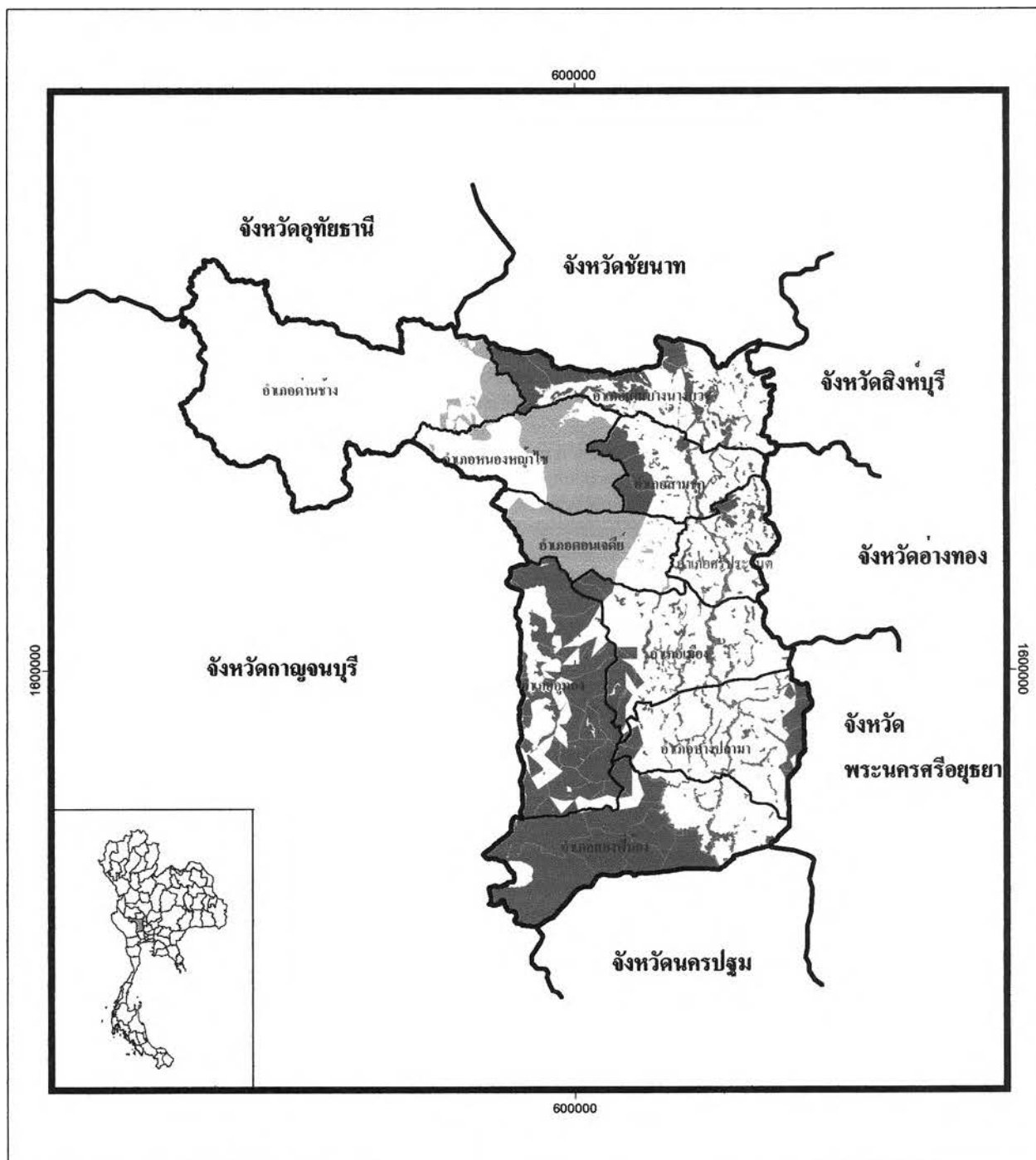
ค่าคะแนน = 1 คือ พื้นที่เกษตรกรรมโดดเด่น

ค่าคะแนน = 2 คือ พื้นที่นอกเขตเกษตรกรรมโดดเด่น

ตารางที่ 5.6 การให้ค่าคะแนนตามเกณฑ์พิจารณาเพื่อหาพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการเกษตรกรรม จังหวัดสุพรรณบุรี

อำเภอ	ค่าคะแนน (Score)						รวม	ระดับความเหมาะสม
	ความเหมาะสมของดิน	การใช้ที่ดิน	ผลผลิตทางการเกษตร (กก./ไร่)		พื้นที่ชลประทาน	พื้นที่เกษตรกรรมโดดเด่น		
			ข้าวนาปี	ข้าวนาปรัง				
เมืองสุพรรณบุรี	6	4	3	3	4	2	22	3
บางปลาม้า	6	4	3	3	4	1	21	3
อู่ทอง	9	4	3	3	4	1	24	3
สองพี่น้อง	9	4	3	3	4	1	24	3
สามชุก	6	4	3	3	4	1	21	3
ด่านช้าง	6	2	1	-	2	1	12	2
หนองหญ้าไซ	6	4	2	3	2	1	18	2
ศรีประจันต์	6	4	3	3	4	2	22	3
ดอนเจดีย์	9	4	1	3	4	1	20	2
เดิมบางนางบวช	9	4	3	3	4	1	24	3

ที่มา : จากการศึกษา

วิทยานิพนธ์เรื่อง : แนวทางการจัดการทรัพยากรที่ดิน จังหวัดสุพรรณบุรี

แผนที่ 5.4 : พื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการเกษตรกรรม จังหวัดสุพรรณบุรี

สัญลักษณ์

- พื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการเพาะปลูกมาก
- พื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการเพาะปลูกปานกลาง
- ขอบเขตจังหวัด
- ขอบเขตอำเภอ
- เส้นแบ่งเขตจังหวัด

ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่มา : จากการศึกษา

ตารางที่ 5.7 ระดับความเหมาะสมของพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการเกษตรกรรม จังหวัดสุพรรณบุรี

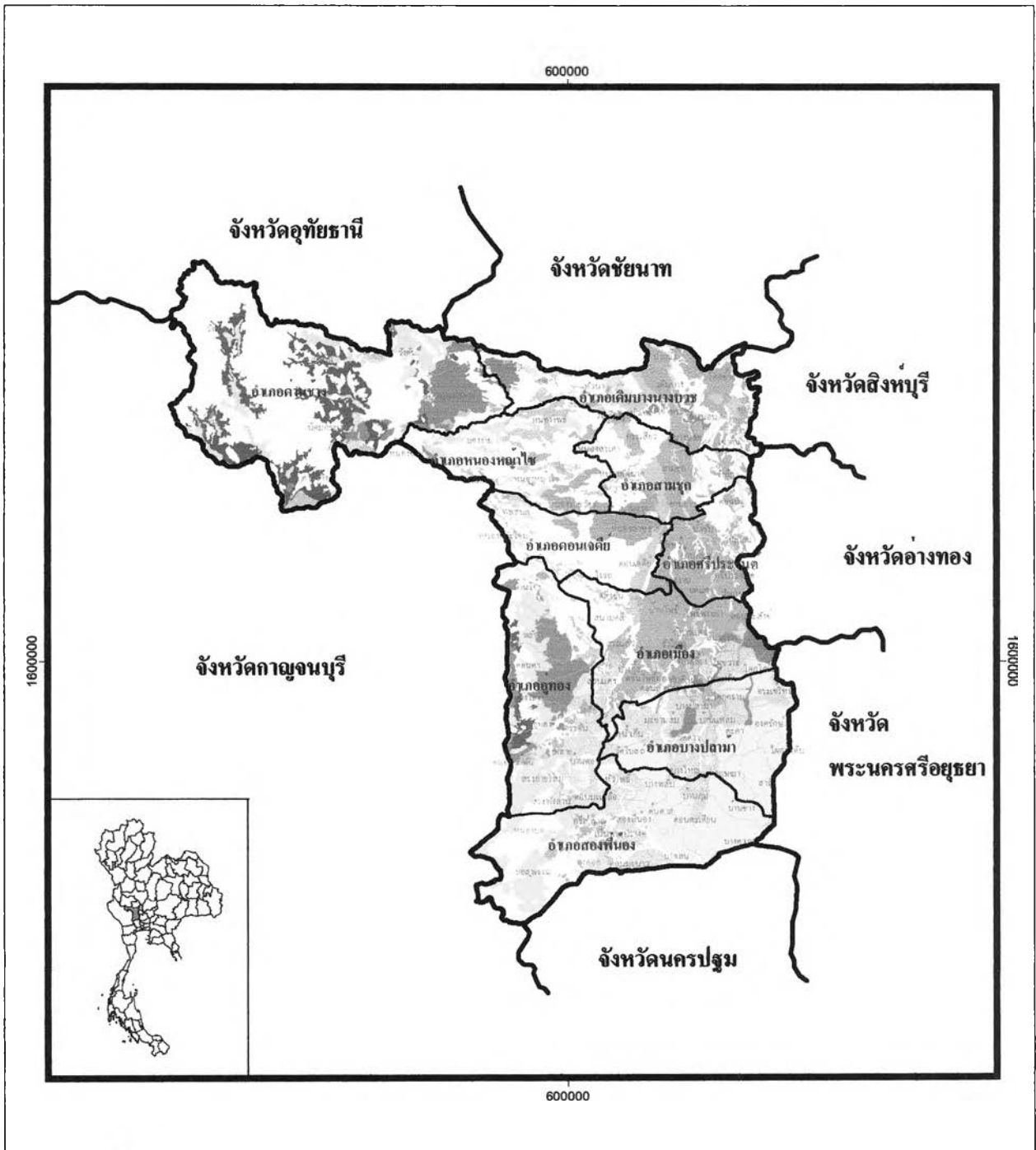
พื้นที่เกษตรกรรม	ช่วงคะแนน
พื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการเกษตรกรรมน้อย	0-10
พื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการเกษตรกรรมปานกลาง	11-20
พื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการเกษตรกรรมมาก	21-30

ที่มา : จากการศึกษา

เมื่อนำค่าคะแนนรวม มาทำการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการซ้อนทับข้อมูล (Overlay Technique) กับพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนา (แผนที่ 5.2) เพื่อหาระดับความเหมาะสมของพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการเกษตรกรรม พบว่า เมื่อมองในภาพรวมแล้วพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดสุพรรณบุรีมีความเหมาะสมต่อการเกษตรกรรมมากถึงปานกลาง แสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรที่ดิน และทรัพยากรดิน จะมีแ่งบางอำเภอเท่านั้นที่ถึงแม้คุณสมบัติของดินในบางพื้นที่จะค่อนข้างดีแต่ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่ของอำเภอ เป็นที่ลาดชันและภูเขาสูง ไม่เอื้ออำนวยต่อการทำการเกษตร จึงได้คะแนนรวมค่อนข้างต่ำ ได้แก่ อำเภอด่านช้างและอำเภอหนองหญ้าไซ การพิจารณาชุดดินและความเหมาะสมของชุดดินต่อการทำการเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี (แผนที่ 5.6 และ 5.7 และตารางที่ 5.8) จะทำให้ทราบว่าพื้นที่ใดเหมาะสมที่จะปลูกพืชชนิดใดจึงจะได้ผลผลิตดี

2. การหาพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการปลูกข้าว (แผนที่ 5.8)

จัดเตรียมฐานข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบที่จำนวน 3 ชั้น ได้แก่ ความเหมาะสมของดิน ผลผลิตการเกษตร (ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)ของข้าวนาปี และข้าวนาปรัง ปีการเพาะปลูก 2544/2545) และพื้นที่ชลประทาน โดยการกำหนดค่าคะแนนจะเหมือนกันกับการหาพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการเกษตร ยกเว้นการพิจารณาลักษณะดินนั้นจะพิจารณาให้คะแนนจากการมีดินนาครอบคลุมพื้นที่เป็นหลัก เนื่องจากดินนาเป็นดินที่เหมาะสมกับการปลูกข้าวมากที่สุด และให้ผลผลิตในการปลูกข้าวมากกว่าดินประเภทอื่นๆ

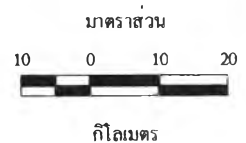

วิทยานิพนธ์เรื่อง : แนวทางการจัดการทรัพยากรที่ดิน จังหวัดสุพรรณบุรี

แผนที่ 5.7 : ความเหมาะสมของที่ดินต่อการเกษตรกรรม จังหวัดสุพรรณบุรี

สัญลักษณ์

	ที่ดินที่เหมาะสมในการทำนา		ขอบเขตจังหวัด
	ที่ดินที่เหมาะสมในการทำนา และปลูกไม้ผล		ขอบเขตอำเภอ
	ที่ดินที่เหมาะสมในการทำนา ปลูกไม้ผล และปลูกพืชไร่		ขอบเขตตำบล
	ที่ดินที่เหมาะสมในการทำนา และปลูกพืชไร่		เส้นแบ่งเขตจังหวัด
	ที่ดินที่เหมาะสมในการปลูกไม้ผล		
	ที่ดินที่เหมาะสมในการปลูกไม้ผล และปลูกพืชไร่		
	ที่ดินที่เหมาะสมในการปลูกไม้ผล ปลูกพืชไร่ และอื่นๆ		
	ที่ดินที่เหมาะสมในการปลูกพืชไร่		
	ที่ดินที่เหมาะสมในการปลูกพืชไร่ และอื่นๆ		
	ที่ดินที่เหมาะสมในการปลูกพืชไร่อื่นๆ		

ตารางที่ 5. 8 รายชื่อชุดดินและความเหมาะสมของชุดดินต่อการทำการเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

อำเภอ	รายชื่อชุดดินจำแนกรายอำเภอ	ตำบล	ความเหมาะสมต่อการทำการเกษตร			
			พืชไร่	ไม้ผล	ทำนา/พืชผัก	อื่นๆ
อ.เมือง สุพรรณบุรี	ดอนเจดีย์, สระบุรี, พาน, พิมาย, อยุธยา, บางเลน, นางดง, ทับทวน และชัยนาท	-ต.ท่าพี่เลี้ยง	/	/	/	
		-ต.รั้วใหญ่		/	/	
		-ต.ทับตีเหล็ก		/	/	
		-ต.ท่าระหัด	/	/	/	/
		-ต.ไผ่ขวาง		/	/	
		-ต.โคกโคแลง		/	/	/
		-ต.ดอนตาล		/		/
		-ต.ดอนมะสังข์		/	/	
		-ต.พิหารแดง	/	/	/	
		-ต.ดอนก่ายาน		/		
		-ต.ดอนโพธิ์ทอง		/	/	
		-ต.บ้านโพธิ์		/	/	
		-ต.สระแก้ว	/	/	/	
		-ต.ตลิ่งชัน	/		/	
		-ต.บางกุ่ม		/	/	
		-ต.ศาลาขาว	/	/	/	
		-ต.สวนแดง		/	/	/
		-ต.สนามชัย	/	/	/	
		-ต.โพธิ์พระยา	/	/	/	
		-ต.สนามคลี	/	/	/	
อำเภอเดิมบาง นางบวช	โคราข, น้ำพอง, นางดง, ดอนเจดีย์, กำแพงแสน, พาน, สระบุรี, ท่าม่วง และ ชัยนาท	-ต.เขาพระ		/	/	/
		-ต.เดิมบาง	/	/	/	
		-ต.นางบวช		/	/	
		-ต.เขาดิน		/	/	
		-ต.ปากน้ำ	/	/	/	
		-ต.ทุ่งคลี	/	/	/	
		-ต.โคกช้าง	/	/	/	
		-ต.หัวเขา	/		/	
		-ต.บ่อกรู		/	/	/
		-ต.วังศรีราช	/	/		
		ต.ป่าสะแก		/	/	/

ตารางที่ 5.8 (ต่อ) รายชื่อชุดดินและความเหมาะสมของชุดดินต่อการทำการเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

อำเภอ	รายชื่อชุดดินจำแนกรายอำเภอ	ตำบล	ความเหมาะสมต่อการทำการเกษตร			
			พืชไร่	ไม้ผล	ทำนา/พืชผัก	อื่นๆ
อำเภอเดิมบางนางบวช		-ต.ยางนอน		/	/	
		-ต.หนองกระทุ่ม	/	/		
อำเภอด่านช้าง	มวกเหล็ก, ทับทวน, กำแพงแสน, เพ็ญ, มหาโพธิ์, โคราษฎ, ท่ายาง, จันทิก, เรณู, สรรบุรี, บ้านจ้อง, ตาคลี, โคราษฎ และน้ำพอง	-ต.หนองมะคำโมง	/	/	/	
		-ต.ด่านช้าง	/	/	/	/
		-ต.ห้วยขมิ้น	/	/		/
		-ต.องค์พระ	/	/		/
		-ต.วังคัน	/	/		/
		-ต.นิคมกระเสียว	/	/	/	/
		ต.วังยาว	/	/		/
อำเภอบางปลาม้า	พิมาย, อยุธยา, บางเลน, เพ็ญ, ชัยนาท และสรรบุรี	-ต.โคกคราม	/	/	/	/
		-ต.บางปลาม้า		/	/	/
		-ต.ตะค่า		/	/	/
		-ต.บางใหญ่		/	/	/
		-ต.กฤษณา		/	/	/
		-ต.สาละ		/	/	/
		-ต.ไม้กองดิน		/	/	/
		-ต.องค์รักษ์		/	/	/
		-ต.จรเข้ใหญ่		/	/	/
		-ต.บ้านแหลม	/	/	/	
		-ต.มะขามล้ม		/	/	
		-ต.วังน้ำเย็น		/	/	/
		-ต.วัดโบสถ์		/	/	/
		-ต.วัดดาว		/		/
อำเภอศรีประจันต์	สรรบุรี, กำแพงแสน, อยุธยา และพิมาย	-ต.ศรีประจันต์		/	/	
		-ต.บ้านก่าง		/		
		-ต.มดแดง		/	/	
		-ต.บางงาม		/	/	
		-ต.ดอนปรู	/	/	/	
		-ต.ปลายนาง	/	/	/	
-ต.วังห้วย		/	/			

ตารางที่ 5.8 (ต่อ) รายชื่อชุดดินและความเหมาะสมของชุดดินต่อการทำการเกษตร จังหวัด สุพรรณบุรี

อำเภอ	รายชื่อชุดดินจำแนกรายอำเภอ	ตำบล	ความเหมาะสมต่อการทำการเกษตร			
			พืชไร่	ไม้ผล	ทำนา/พืชผัก	อื่นๆ
อำเภอศรีประจันต์		-ต.วังน้ำขับ	/	/	/	
		-ต.วังยาง		/	/	
อำเภอดอนเจดีย์	เชียงRAY , หางดง , โคราษฎ , กำแพงแสน , ดอนเจดีย์ และ เพ็ญ	-ต.ดอนเจดีย์	/		/	
		-ต.หนองสาหร่าย			/	/
		-ต.ไร่รุก	/		/	
		-ต.สระกระโจม	/	/	/	/
		-ต.ทะเลบก	/	/	/	/
อำเภอสองพี่น้อง	กำแพงแสน , อยุธยา , ลาดหญ้า , มหาโพธิ์ และสระบุรี	-ต.สองพี่น้อง		/	/	/
		-ต.บางเลน		/	/	/
		-ต.บางตาเถร		/	/	/
		-ต.บางตะเคียน		/	/	/
		-ต.บ้านกุ่ม		/		
		-ต.หัวโพธิ์		/	/	/
		-ต.บางพลับ		/	/	/
		-ต.เนินพระปรารงค์		/	/	
		-ต.บ้านช้าง		/	/	/
		-ต.ต้นตาล		/	/	/
		-ต.ศรีสำราญ	/	/	/	
		-ต.ทุ่งคอก	/	/		
		-ต.หนองบ่อ				
		-ต.บ่อสุพรรณ	/	/	/	/
		-ต.ดอนมะนาว		/		
		อำเภอสามชุก	หางดง , สระบุรี , พาน , ดอนเจดีย์ , พิมาย , กำแพงแสน และน้ำพอง	-ต.ย่านยาว	/	/
-ต.วังลึก	/			/	/	
-ต.สามชุก	/			/	/	
-ต.หนองผักนาก					/	/
-ต.บ้านสระ	/				/	
-ต.หนองสะเดา	/				/	
-ต.กระเสียว	/			/	/	

ตารางที่ 5.8 (ต่อ) รายชื่อชุดดินและความเหมาะสมของชุดดินต่อการทำการเกษตร จังหวัดสุพรรณบุรี

อำเภอ	รายชื่อชุดดินจำแนกรายอำเภอ	ตำบล	ความเหมาะสมต่อการทำการเกษตร			
			พืชไร่	ไม้ผล	ทำนา/พืชผัก	อื่นๆ
อำเภออุทอง	ดาดลิ , กำแพงแสน , พาน , เพ็ญ , อยุธยา , สระบุรี , ลพบุรี , ดอนเจดีย์ , โคกกระเทียม , บางเขน , ช้องแคว และลาดหญ้า	-ด.อุทอง	/	/		/
		-ด.สระยายโสม	/	/		/
		-ด.จรเข้สามพัน	/	/	/	/
		-ด.บ้านดอน		/	/	/
		-ด.ยู่งทะลาย	/	/	/	
		-ด.ดอนมะเกลือ	/	/		
		-ด.หนองโอง	/	/		
		-ด.ดอนคา	/	/		
		-ด.พลับพลาไชย	/	/		/
		-ด.บ้านไช้	/	/	/	/
		-ด.เจดีย์		/	/	
		-ด.สระพังลาน	/	/	/	/
		-ด.กระจัน	/	/	/	/
อำเภอหนองหญ้าไซ	ดอนเจดีย์ , กำแพงแสน , พาน , หางดง , โคกาช , ชัยนาท , บ้านจ้อ , สระบุรี , น้ำพอง และเพ็ญ	-ด.หนองหญ้าไซ	/	/	/	
		-ด.หนองราชวัตร			/	/
		-ด.หนองโพธิ์	/	/	/	
		-ด.แจงงาม	/	/		
		-ด.หนองขาม	/	/		/
		ด.ทัพหลวง	/	/		

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน 2545

ตารางที่ 5.9 การกำหนดค่าคะแนน (Score) ตามเกณฑ์การพิจารณาพื้นที่ที่เหมาะสมในการปลูกข้าว จังหวัดสุพรรณบุรี

เกณฑ์การศึกษา	น้ำหนัก (Weight)	ปัจจัย	คะแนน (Score)
ความเหมาะสมของดิน	3	ดินนาครอบคลุมพื้นที่ 0-19 %	1
		ดินนาครอบคลุมพื้นที่ 20-39 %	2
		ดินนาครอบคลุมพื้นที่ 40 % ขึ้นไป	3
พื้นที่ชลประทาน	2	พื้นที่ในเขตชลประทาน	2
		พื้นที่นอกเขตชลประทาน	1
ผลผลิตทางการเกษตร (ข้าวนาปี, ข้าวนาปรัง)	1	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.) = 300-499	1
		ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.) = 500-699	2
		ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.) = 700-899	3

ที่มา : จากการศึกษา

ตารางที่ 5.10 ระดับความเหมาะสมของพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการปลูกข้าว จังหวัดสุพรรณบุรี

พื้นที่ที่เกษตรกรรม	ช่วงคะแนน
พื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการปลูกข้าวน้อย	0-7
พื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการปลูกข้าวกลาง	8-15
พื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการปลูกข้าวมาก	16-20

ที่มา : จากการศึกษา

เมื่อนำค่าคะแนนรวม มาทำการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการซ้อนทับข้อมูล (Overlay Technique) กับพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนา (แผนที่ 5.3) เพื่อหาระดับความเหมาะสมของพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการปลูกข้าวและพืชผัก พบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดสุพรรณบุรีมีความเหมาะสมในการเพาะปลูกมาก ได้แก่ อำเภออู่ทอง พื้นที่บางส่วนของอำเภอมืองสุพรรณบุรี อำเภอเดิมบางนางบวช อำเภอสามชูก อำเภอดอนเจดีย์ และอำเภอศรีประจันต์ พื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการเพาะปลูกปานกลาง ได้แก่ อำเภอสองพี่น้อง พื้นที่บางส่วนของอำเภอหนองหญ้าไซและอำเภอบางปลาม้า อย่างไรก็ตาม อำเภอมืองสองพี่น้องและอำเภอบางปลาม้าเป็นพื้นที่ที่ได้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.) ค่อนข้างสูง ความเหมาะสมของดินค่อนข้างต่ำเพราะเกิดน้ำท่วมขังทุกปี นอกจากนี้ พื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการเพาะปลูกน้อย ได้แก่ พื้นที่ด้านเหนือและตะวันตกในเขตอำเภอด่านช้าง เนื่องจากเป็นพื้นที่ภูเขา

ตารางที่ 5.11 การให้ค่าคะแนนตามเกณฑ์พิจารณาเพื่อหาพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการปลูกข้าว จังหวัดสุพรรณบุรี

อำเภอ	ค่าคะแนน (Score)				รวม	ระดับ ความ เหมาะสม
	ความ เหมาะสมของ ดิน	ผลผลิตทางการเกษตร (กก./ไร่)		พื้นที่ ชลประทาน		
		ข้าวนาปี	ข้าวนาปรัง			
เมืองสุพรรณบุรี	9	3	3	4	19	3
บางปลาม้า	3	3	3	4	13	2
อู่ทอง	9	3	3	4	19	3
สองพี่น้อง	3	3	3	4	13	2
สามชุก	9	3	3	4	19	3
ด่านช้าง	3	1	-	2	6	1
หนองหญ้าไซ	9	2	3	2	18	3
ศรีประจันต์	9	3	3	4	19	3
ดอนเจดีย์	9	1	3	4	17	3
เดิมบางนางบวช	9	3	3	4	19	3

ที่มา : จากการศึกษา

5.4.3 พื้นที่ที่มีข้อจำกัดและศักยภาพในการพัฒนา

จากการนำเทคนิคการซ้อนทับกัน (Overlay Technique) มาใช้เพื่อหาพื้นที่ที่มีข้อจำกัดในการใช้ประโยชน์ที่ดิน และพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนา พบว่า ข้อจำกัดที่สำคัญของจังหวัดสุพรรณบุรี คือ สภาพภูมิประเทศด้านทิศเหนือและทิศตะวันตกเป็นภูเขาและที่สูง โดยเฉพาะในเขตอำเภอด่านช้าง และอำเภอหนองหญ้าไซ มีสภาพเป็นป่าไม้ธรรมชาติ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่สำคัญ และเป็นพื้นที่ที่อยู่ในข้อกำหนดของกฎหมาย คือ เป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ โดยอำเภอด่านช้าง มีป่าสงวนแห่งชาติ 2 แห่งคือ ป่าห้วยขมิ้น-ป่าห้วยร้อน-ป่าหนองหญ้าไซ และป่าองค์พระ-ป่าเขาพระกำ-ป่าเขาห้วยพลู นอกจากนี้ยังมีเขตป่าสงวนแห่งชาติในเขตอำเภออื่นๆ อีก ได้แก่ อำเภออู่ทอง มีสงวนแห่งชาติ 4 แห่งคือ ป่าสักกระยาเยา ป่าเขาตะโกปิดทอง-ป่าเขาเพชรน้อย ป่าเขาทุ่งดินดำ-ป่าเขาตาแก้ว ป่าบ้านไช้ และอำเภอสองพี่น้อง มีป่าสงวนแห่งชาติ 1 แห่งคือ ป่าโป่งลาน-ป่าทุ่งคอก นอกจากนี้ในพื้นที่ยังมีการกำหนดขอบเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติเพิ่มตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 และ 17 มีนาคม พ.ศ. 2535 โดยได้จำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ออกเป็น 3 เขต คือ

เขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ เขตพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ และเขตพื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตร รวมทั้งการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ภาคตะวันตก ภาคกลางและลุ่มแม่น้ำป่าสัก ตามมติ คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538 ที่กำหนดให้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1A 1B และ 2 เป็นพื้นที่ ที่ที่ควรต้องสงวนรักษาไว้เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร เพื่อคงไว้ซึ่งการรักษาระบบนิเวศวิทยาให้สมดุล และยั่งยืน เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะ และสมบัติที่อาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการ เปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินได้ง่ายและรุนแรง

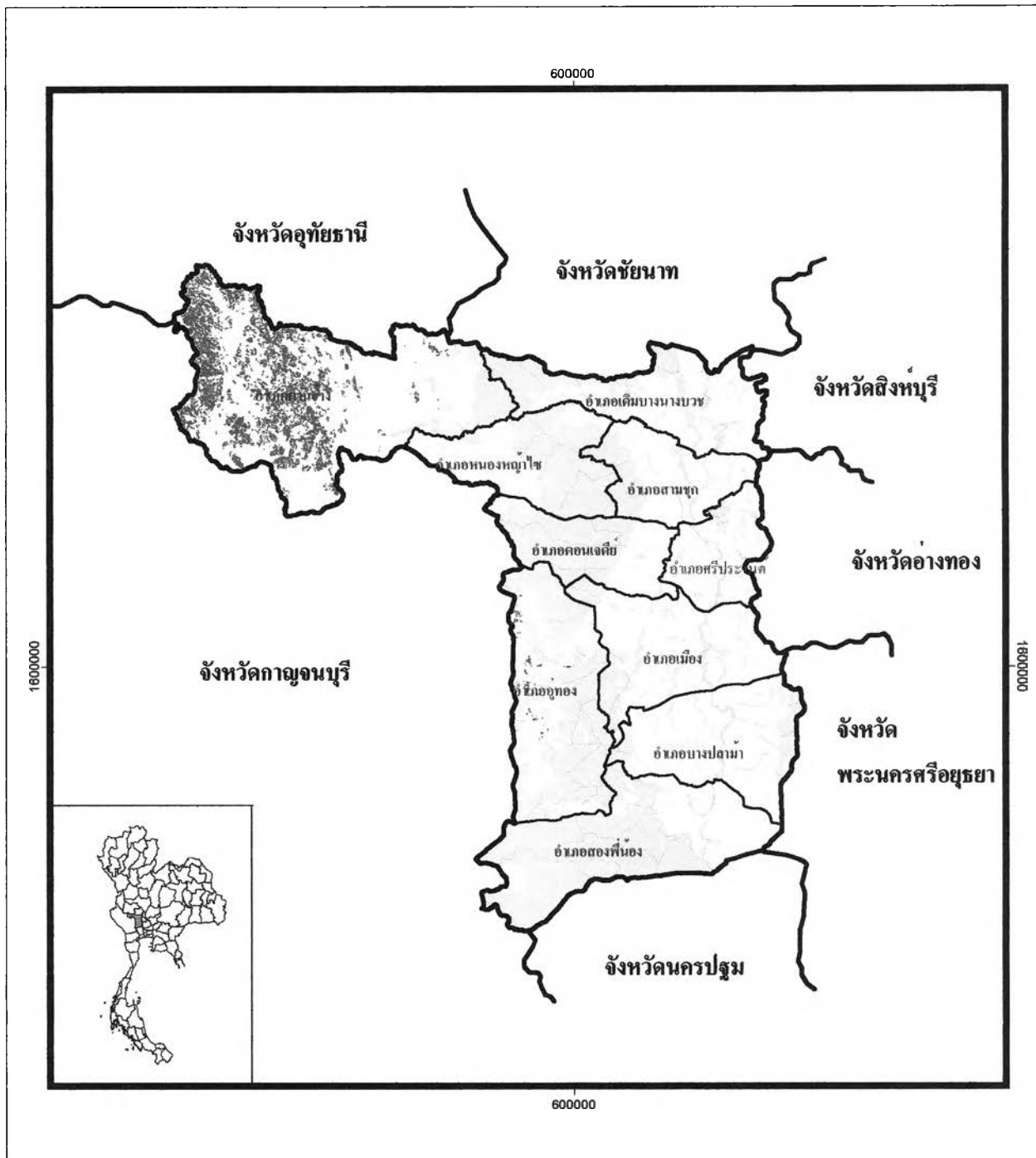
นอกจากนี้ การศึกษาศักยภาพของพื้นที่เพื่อการพัฒนา เป็นส่วนสำคัญที่จะนำไปสู่ การกำหนดแนวทางการจัดการทรัพยากรที่ดินที่เหมาะสม สอดคล้องและเป็นประโยชน์ในทาง ปฏิบัติ รวมทั้งทำให้เห็นภาพรวมของการพัฒนาพื้นที่ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น สำหรับการศึกษาศักยภาพ พื้นที่ของจังหวัดสุพรรณบุรี จะเน้นการอนุรักษ์ระบบนิเวศของพื้นที่ป่าธรรมชาติ โดยเฉพาะป่า สงวนแห่งชาติก่อนเป็นหลัก เนื่องจากปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นในพื้นที่ และมีความรุนแรงมาก เช่น พื้นที่ป่าถูกบุกรุก การตั้งถิ่นฐานของชุมชนในพื้นที่ป่า และแหล่งต้นน้ำลำธารถูกทำลาย เป็นต้น ล้วนเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรป่าไม้ทั้งสิ้น ดังนั้น จึงกำหนดขอบเขตของพื้นที่ป่า ธรรมชาติและพื้นที่ป่าตามประกาศของกฎหมายก่อน จากนั้นจึงพิจารณาพื้นที่ที่มีศักยภาพการ พัฒนาด้านอื่นๆ เช่น ด้านเกษตรกรรม ด้านอุตสาหกรรม ด้านท่องเที่ยว ด้านการตั้งถิ่นฐาน เป็น ต้น ซึ่งสามารถจำแนกพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนาและการใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้ดังนี้ (แผนที่ 5.9)

1)พื้นที่ที่มีความสำคัญทางระบบนิเวศวิทยา และควรคงสภาพไว้เป็นป่าธรรมชาติ ได้แก่ พื้นที่ส่วนใหญ่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยเฉพาะเขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ ซึ่งพื้นที่ ดังกล่าวส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่สูงทางทิศเหนือและทิศตะวันตกของพื้นที่ ในเขตอำเภอด่านช้างและ อำเภอนองหญ้าไช นอกจากนี้ยังอยู่ในบางส่วนของอำเภอดูหมอง และอำเภอสองพี่น้อง ด้วย

2)พื้นที่ที่เหมาะสมต่อการทำเกษตรกรรม จะอยู่ในบริเวณที่ราบลุ่มฝั่งตะวันออกและ ฝั่งตะวันตกบางส่วนของแม่น้ำท่าจีน เนื่องจาก เป็นบริเวณที่มีระดับความอุดมสมบูรณ์ตาม ธรรมชาติสูง และมีระบบชลประทานที่ดี แต่อาจจะประสบปัญหาภัยธรรมชาติบ้าง โดยพื้นที่ราบ ลุ่มฝั่งตะวันออกจะมีน้ำท่วมขังในฤดูน้ำหลากเป็นประจำทุกปี โดยเฉพาะในเขตอำเภอบางปลาม้า อำเภอสองพี่น้อง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอเดิมบางนางบวช อำเภอสามชุก และอำเภอสรี ประจันต์ ส่วนฝั่งตะวันตกจะประสบปัญหาจากภาวะฝนแล้งและภาวะน้ำท่วม นอกจากนี้ พื้นที่ที่ เหมาะสำหรับการปลูกข้าวซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ พื้นที่ราบลุ่ม อุดมสมบูรณ์เกือบทั้งหมด ยกเว้น เขตอำเภอด่านช้าง และบางส่วนของอำเภอดูหมอง อำเภอดอน

เจดีย์ และอำเภอหนองหญ้าไซ ซึ่งมีลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาและพื้นที่สูง พื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการปลูกพืชไร่ เช่น อ้อยโรงงาน และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น ได้แก่ พื้นที่ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำท่าจีนในส่วนที่เป็นพื้นที่ดอน เขตอำเภอด่านช้าง อำเภอหนองหญ้าไซ อำเภอสองพี่น้อง อำเภอดำรงนางบวช และอำเภออู่ทอง ซึ่งอ้อยโรงงานจัดได้ว่าเป็นพืชเศรษฐกิจอันดับสองที่ทำรายได้ให้กับจังหวัดสุพรรณบุรีรองจากข้าว พื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการปลูกไม้ผลไม้ยืนต้น ได้แก่ พื้นที่ราบลุ่มเขตอำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอสามชุก และอำเภอศรีประจันต์ พื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการปลูกผักและไม้ดอก ได้แก่ พื้นที่ราบลุ่มทั่วไปทั้งจังหวัด นอกจากนี้ พื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เช่น ปลาน้ำจืด และกุ้งก้ามกราม คือ พื้นที่ราบลุ่มฝั่งตะวันออกของแม่น้ำท่าจีนบางส่วน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากลักษณะของดินในลุ่มน้ำท่าจีนโดยเฉพาะในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี มีระดับความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติสูง ประกอบกับมีระบบชลประทานที่ดี โดยเฉพาะพื้นที่ด้านตะวันออก และพื้นที่ตามแนวยาวสองฝั่งแม่น้ำท่าจีนมีการใช้พื้นที่เพื่อการเกษตรกรรมสูง จึงควรอนุรักษ์พื้นที่เกษตรกรรมดังกล่าวไว้เป็นพื้นที่เกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ โดยกำหนดเป็นนโยบายสำคัญที่จะต้องปฏิบัติ (Implementation) ให้เกิดผลจริงจัง เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ไปทำนาถั่ว หรือเป็นที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมหรือกิจกรรมอื่นๆ ที่ทำลายความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรดิน และสภาพแวดล้อม

3) พื้นที่ที่เหมาะสมต่อการตั้งถิ่นฐานของชุมชน ควรเป็นพื้นที่บริเวณเดิมและบริเวณใกล้เคียงที่มีความพร้อมทั้งทางด้านกายภาพ และโครงสร้างพื้นฐาน ที่สามารถรองรับการขยายตัวของชุมชนและการขยายตัวของอุตสาหกรรมในอนาคตได้ ส่วนพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการตั้งโรงงานอุตสาหกรรม คือ พื้นที่ฝั่งตะวันตกบางส่วนเนื่องจากเป็นพื้นที่แห้งแล้งไม่เหมาะสำหรับทำการเกษตรกรรม

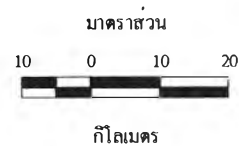

วิทยานิพนธ์เรื่อง : แนวทางการจัดการทรัพยากรที่ดิน จังหวัดสุพรรณบุรี

แผนที่ 5.9 : การจำแนกพื้นที่ตามข้อจำกัดและศักยภาพของพื้นที่ จังหวัดสุพรรณบุรี

สัญลักษณ์

- พื้นที่ที่มีความสำคัญทางระบบนิเวศวิทยา
- พื้นที่ที่เหมาะสมต่อการทุนเกษตรกรรม
- พื้นที่ที่เหมาะสมต่อการตั้งถิ่นฐานของชุมชน
- ขอบเขตจังหวัด
- ขอบเขตอำเภอ
- ขอบเขตตำบล
- เส้นแบ่งเขตจังหวัด

ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่มา : กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2545 และการวิเคราะห์ข้อมูล